

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:

ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā) par Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 mēn. 2,—	1 mēn. 1,70

Piesūtīt pa pastu un pie atkalpārdevējiem 13

Par atsevišķu numuru 10

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili 2. ist. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili 1. ist. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindiņām	Ls 4,—
par katru tālāku rindiņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindiņu	„—,20
c) no privātiem par katru vienst. rindiņu (par obligāt. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

203. №

Otrdien, 1936. g. 8. septembrī

Deviņpadsmitais gads

Valsts Prezidenta 27. rīkojums.
Iekšlietu ministr. lēmums par Latvijas tirdzniec. un rūpn. kameras iecelšanu par slēgtās Diplomēto tirgotāju biedrības Latvijā likvidatoru.
Senāta Kriminālā kasācijas departamenta 1935. g. spriedumi. (Pielikumā.)

Valsts Prezidenta 27. rīkojums

1936. g. 8. septembrī.

Atļauju nēsāt piešķirtos ārvalstu ordeņus un godazīmes:

1. §.

Satiksmes ministriņ Bernhardam Einbergam — Igaunijas Ērgļa I šķiras ordeni, bet zemkopības ministriņ Jānim Birzniekam — Beļģijas Leopolda II ordeņa lielkrustu;

Senāta apvienotās sapulces priekšsēdētājam Aleksandram Gubenam — Igaunijas Ērgļa I šķiras ordeni, Tiesu departamenta direktoram Aleksandram Mengelsonam — Igaunijas Sarkanā Krusta II šķiras I pakāpes ordeni un Baltijas valstu juristu biroja Latvijas nacionālās nodaļas sekretāram Arturam Dzirkalim — Igaunijas Ērgļa IV šķiras ordeni;

Finanču ministrijas vicedirektoram Kārlim Benzem — Francijas Melnās zvaigznes lielvirsnieka ordeni;

Satiksmes ministrijas sekretāram Jurim Egliņim — Beļģijas Leopolda II virsnieka ordeni un

Rīgas prefektūras vecākajam policijas kārtbīniekam Alfonam Siliņim — Igaunijas atbrīvošanas kara godazīmi.

2. §.

Zemgales divīzijas komandierim L.k.o.k. ģenerālim Rūdolfam Bangerskim — Igaunijas Ērgļa II šķiras ordeni, Eskadras komandierim jūras kapteinim Teodoram Spādem — Zviedrijas Šķēpa I šķiras komandiera ordeni, 1. Liepājas kājnieku pulka komandierim L. k. o. k. pulkvedim Jānim Ezeriņam un 6. Rīgas kājnieku pulka L. k. o. k. pulkvedim-leitnantam Fricim Kīvelītim — Somijas Baltās rozēs II šķiras komandiera ordeni, Kara skolas priekšniekam pulkvedim Arvidam Kripenam — Zviedrijas Šķēpa II šķiras komandiera ordeni, 4. Valmieras kājnieku pulka L. k. o. k. pulkvedim Jānim Skujinam — Igaunijas Ērgļa III šķiras ordeni, Armijas štāba informācijas daļas L. k. o. k. pulkvedim-leitnantam Fricim Kociņam — Lietavas Ģedimīna III šķiras ordeni, Armijas štāba apmācības daļas L. k. o. k. pulkvedim-leitnantam Kārlim Vidinam — Zviedrijas Šķēpa I šķiras bruņinieka ordeni, Armijas štāba bataljona kapteinim Kristapam Brigāderam — Igaunijas aizsargu Baltā krusta III šķiras ordeni, Armijas štāba informācijas daļas kapteinim Arnoldam Pelēcim un kara kuģa „Virsaitis“ kapteinim Edgaram Mitenbergam — Zviedrijas Vazas I šķiras virsleitnantam Jānim Rīkam un Aviācijas pulka virsleitnantam Oskaram Steinerbergam — Somijas Baltās rozēs II šķiras kavaliera ordeni, Zemūdeņu divīziona leitnantam Volfgangam Čirkem — Dānijas Dannebrogas bruņinieka ordeni, kara kuģa „Virsaitis“ seržantam Borisam Šabalīnam — Somijas Baltās rozēs I šķiras medaļu ar zelta krustu un Jātnieku pulka seržantam Adolfam Raihem — Lietavas 10 gadu jubilejas medaļu.

Valsts Prezidents K. Ulmanis.

Ārlietu ministrs V. Munters.

Valdības rīkojumi un pavēles.

1340. lēmums.

1936. g. 2. septembrī, saskaņā ar likumu par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izpēšanas stāvokļa laikā („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 130. num.), ar Rīgas apgabaltiesas 1933. g. 14. novembra lēmumu slēgtai Diplomēto tirgotāju biedrībai Latvijā iecelju par likvidatoru Latvijas tirdzniecības un rūpniecības kameru, ar sēdekli Rīgā.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

Iecelšanas un atvaļinājumi.

142. rīkojums.

Iecelju: 1) līdzšinējo Smiltēnes notāru Vili Lūkiņu par notāru Tukumā un 2) Robertu Plūmi par notāru Smiltēnē.
1936. g. 4. septembrī.

Tieslietu ministrs H. Apsīts.

1334. lēmums.

1936. g. 2. septembrī, saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izpēšanas stāvokļa laikā 146. pantu („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), atceļu no Indras brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības revīzijas komisijas locekļu amata Augustīnu Dvorecki un Jāni Bērziņu un iecelju viņu vietā Aleksandru Radzēviču un Antonu Bakšu.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

1335. lēmums.

1936. g. 2. septembrī, saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izpēšanas stāvokļa laikā 146. pantu („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), atceļu Kārlī Mainieku no Kemeļu namīpašnieku biedrības priekšnieka amata un viņa vietā iecelšu Krišjāni Iģenbergu.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

1336. lēmums.

1936. g. 2. septembrī, saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izpēšanas stāvokļa laikā 146. pantu („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), atceļu Perecu Kiļu no ēbreju jaunatnes Latvijā Josifa Trumpeldora vārdā nacionālās kultūrēlās sporta biedrības Antonopoles nodaļas valdes locekļa amata.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

1338. lēmums.

Grozot savu 489. lēmumu („Vald. Vēstn.“ 1935. g. 124. num.) un 711. lēmumu („Vald. Vēstn.“ 1935. g. 280. num.), saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izpēšanas stāvokļa laikā („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), atceļu Rīgas pilsētas ielu dzelzceļu darbinieku biedrības līdzšinējo valdi un revīzijas komisiju un iecelju minētai biedrībai šādu jaunu valdi un revīzijas komisiju:

valdē par priekšsēdētāju Ernestu Andersonu un par locekļiem Arvidu Oldermani, Valentīnu Kažoknieku, Fridrihu Hasenbahū un Edgaru Simsonu;

revīzijas komisijā par priekšsēdētāju Eduardu Lapiņu un par locekļiem Pēteri Laubertu un Arnoldu Kārklīņu.

1936. g. 2. septembrī.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

Finanču ministrs L. Ēķis,

atklājot 6. septembrī plkv. Kalpaka muzeju Airītēs, savā runā cita starpā uzsvēra sekošo:

„Šī vieta, kur mēs šodien esam sapulcējušies, jau vairākus gadus ir svēta, bet ar šodien nobeigtā darba noslēgumu, ar šīs mītnes un muzeja atklāšanu šī vieta vēl vairāk kļūst par svētu vietu, par vietu, kur nāks svēteļnieki vēl ilgus gadus, gadu desmitus un simtus; un katrs, kas šeit garām ies, godbijībā sveicinās un atcerēsies tos upurus, ko nesuši Latvijas pirmie karotāji. Šeit garām ejot un klusi apstājoties, nākamās paaudzes arvien atcerēsies, cik smagi bija tie upuri, ko nesa cilvēki, kas gāja mūsu cīņai pirmajās rindās. Jūs redzat tur pāri otrā pusē ceļam to stulto priedi; šodien viņa pušķota ozola vitnēm. Pie šīs staltās priedes viens no staltākiem latvju dēliem nolika savu galvu, un pie šīs priedes celma tecēja viņa karstās asinis no viņa tēvzemes mīlestības pilnās sirds. Un tā mums — tiem, kas esam bijuši šo notikumu liecinieki un līdzgaitnieki, šeit nākot un šeit apstājoties, paliek reizē skumji un grūti ap sirdi, bet tai pašā reizē mums ir tāda sajūta, ka gribas galvu augsti celt un teikt, lai to jūt tie aizgājēji, kas šie kriti un ašinis lēja; lai tie justu, ka viņu ciešanas un grūtības nebija veltīgas. Es gribētu teikt, ka no šīs vietas latvietis pirmo reizi sāka celt galvu augstāk, tāpēc ka viņš redzēja, ka ar gribu, ar sajušmu, ar patriotismu var radīt brīnumus. Tas, kas bija uzlikts Kalpaka bataljona par pienākumu, tas bija un palika kā brīnuma darbs un apbrīnošanas cēlonis vienmēr visās vēstures grāmatās. Varētu teikt, ka šis stūris ir viens no neatkarīgās un brīvās Latvijas pamatiem. Šie liktie Latvijas brīvības un neatkarības pamati palika nenoadāmi un nenopostāmi, jo šīs pamatos ir iemūrēti dzīvi cilvēki, dzīvu cilvēku karstās mīlestības pilnās sirdis.

Kavējoties šodien klusībā pie šiem viēriem, kas te savas dzīvības atdevuši, es

gribētu arī, ka mēs atcerētos un pieminētu divus lielākos no kalpakiēšu saimes — mūsu Valsts Prezidentu K. Ulmani un ģenerāli J. Balodi. Ģen. Balodis mani sevišķi lūdz jums visiem nest viņa sveicienus un no visas sirds pateikties, kas šeit ir darīts, pateikties par to ārkārtīgo mīlestību, ar kādu šejienes iedzīvotāji ir piegājuši pie šīs svētās vietas izdaiļošanas, lai visiem šī vieta arvien mīlāka un tuvāka kļūtu.

Mīlie kalpakiēši, karavīri, aizsargi, it sevišķi jaunatne, es gribētu no valdības pušes visiem teikt šādu vēlējumu, lai mēs šeit nākam ne tikai ārēji un kavējamies pagājušo laiku atmiņās, bet lai šī vieta paliek par simbolu, par vietu, kur grūtos brīžos smelties ierosmi un jaunu spēku tāpat kā pie saules un kā pie dzidra avota.

Pēc brīvības cīņām mūsu dzīves priekšgalā reizēm izvirzījās cilvēki, kas vadīja to ne uz kalnu, bet uz leju, un brīvības cīņotājus sāka pamazām aizmirst. Bet pietika ar divu mūsu lielo kalpakiēšu saskaņotu darbību un saskaņotām domām, pietika ar Kārļa Ulmaņa un ģen. Jāņa Baloža 1934. gada 15. maijā izdarītam pārvērtībām, lai nakti atkal atpakaļ vēcāis gars, kas tika dibināts un radās no šīs vietas un no pārejiem Kurzemes kalniņiem, Ventas krastiem un citām upēm.

Atklājot šo daļi, ar lielu gaumi izveidoto un izbūvēto kalpakiēšu muzeju, es nododu to visu iedzīvotāju un visu to, kas pa šo ceļu ies un brauks, sargāšanā un uzturēšanā gadu desmitiem un gadusimteniem kā simbolu un zīmi latvju tautas nemirstībai, latvju tautas brīvības mīlestībai un mūžīgai pastāvēšanai. Lai šī vieta ikkatram, kas šeit nāktu un no šejienes aizietu, būtu kā avots un mūžīga dvēseles uguns uz laikiem darbiem, uz uzpurēšanas tēvzemes un savas tautas laba. Dievs, svētī Latviju! LTA.

Izglītības ministrs A. Tentelis

Latgales izstādē 6. septembrī savā runā aizņēma tuvāki latviešu vēstures tēmatu — nelielu posmu latviešu un līdz ar to Latgales 13. gadusimtena sākuma vēsturē. Tur redzama — ministrs sacīja — plaša tautas vienība un vienprātīga gadība par visas tautas aizsardzību, par visas tautas labklājību. Šis atziņas varbūt noderētu arī mūsu dienās tiem, kas vēl tagad latviešu tautas vienību grib uzskatīt par uzspiestu vai par izdomātu.

13. gadusimtena sākumā dažas latviešu ciltis dzīvojušas uz dienvidiem no Daugavas, uz kreisā Daugavas krasta, bet tikai viena uz ziemeļiem, uz labā krasta. — Leti vai letgaļi. Leti un letgaļi ir vienas latviešu ciltis nosaukums. Par to rakstījuši tā laika kroniku sacerētāji ne tikai vācu, bet arī latīņu un krievu valodā. Letu apdzīvotā teritorijā tie paši rakstītāji min Tālavu, Koknesi, Jersiku un citus novadus. Uz austrumiem no letiem dzīvo krievi. Šo robežu mēs varam redzēt paši, tā ir tā pati etniskā, kas pastāv vēl šodien un tāpasi par mūsu tagadējo valsts robežu. Tikai Jaunlatgales apriņķi tautas robeža bija kopā ar igauņiem, tā paslīdējusi uz rietumiem, kas noticis vēlāk. Šis Jaunlatgales stūris bijis krievu iebrukumu vārti daudzus gadusimtenus. Leti atstājuši pie robežas pilskaļu rindas, kas stiepjas no Daugavas līdz Jaunlatgalei. Skaidri iezīmējas divi rindas: pirmā pie tautas, valsts robežas, otrā, lielāka — kilometru 10, 15 uz rietumiem no pirmās. Pilskaļu novietnes sniedz mums dziļas un vērtīgas atziņas. Pirmkārt, mūsu pils celtas pret spēcīgu iebrukēju, pret krieviem kopā ar vikingsiem jeb varājiem. Otrkārt, šīs sistematiskās aizsargu rindas, kas nav celtas viena cil-

vēka mūža, norāda, ka ir bijis kopīgs plāns, viena doma, viena roka, kas vadījis šo darbu, lieli spēki, kas kalpojuši šai domai, vadībai, es teiktu, vadonim. Vadona doma te skaidri redzama. Pret ziemeļiem tādas līnijas nav; dienvidos dabiska līnija Daugava. Vēlāk leti sāka maksāt krieviem meslus; aiz kādiem iemesļiem tas notika, to nezinām. Varbūt leti bija aizgājuši no šī vadonības principa, sākuši dalīties atsevišķos novados, kas katrs par sevi nebija spējīgs turēties pretim. Tā viņi nonāca tributārā atkarībā no krieviem, bet zemes un pārvaldes iekārta palika kā bijusi. Tomēr krievu iespaids bija jūtams, vismaz reliģiskā ziņā, jo daudzi Tālavas valdnieki bija pareizticīgi. Cik tālu tauta bijusi pareizticīga, to mēs nezinām. Tāpat nezinām, vai Tālavā bijusi pareizticīga baznīca, kamēr Jersikā un Koknesē tādas bijušas. Tur bija pat pareizticīgi mācītāji-latvieši, jo kāda latvieša mācītāja dēls 1270. gadā beidzis evaņģēliju senslavu valodā un pierakstījis: „Šo grāmatu rakstīju es, Jurgis, par latvieti saukta mācītāja dēls.“

Tālāk ministrs pakavējās pie letu cīņām ar kaimiņiem un lielās vienības, kādu viņi izrādījuši, aizstāvot savu zemi.

„Vienība, saprašanās, savstarpēja mīlestība bija tā, kas darīja latviešus stiprus jau 13. gadusimtenī. Izstādes kataloga priekšvārdā mēs lasām mūsu tautas vadona zelta vārdus: Vienota tauta ir klīnīta, tā vienīgi patiesi stiprā klīnīta, uz kuņas var balstīties mūsu brīvība, mūsu valsts Latvija, tās patstāvība un neatkarība. Šos vārdus lai mēs katrs ierokam savā sirdī, apziņā,

Iai nekad tos neaizmirstam. Nelausim sa- skaldīt mūsu vienību. Apvienoti leti ir da- rījūši brīnu lietas, ka tur, kur bijis va- jadzīgs spēks, tā tur, kur bijušas vajadzī- gas veiklas rokas darbam. Letu kultūrlāis gars gāja tāli pāri robežai, dziļi krievos iekša. To nenoliedz, bet pat uzsvē krievi. Viņu garīgais spēks uzturēja viņus visos gadusimtenos un izveda cauri visām grūtī- bām, deva mieru un drošību.

Jaunākos laikos vienoti latvieši atkaroja pēdējo pēdu savas teritorijas. Dažādo uz- skatu un partiju laikā mums vairs nebija kopīga ideāla, nebija par ko cīnīties, bija šauri un savtīgi mērķi. Tagad atkal veco letu gars nācis pār mums. Nav vairs nu ne letgaļu, ne zemgaļu, ne kuršu. Ir tikai latvieši, un šie latvieši savā vienībā sāk lielus darbus darīt. Vai bez vienības būtu

strādnieku svētki, plaujas svētki. Šie plau- jas svētki šeit Rēzeknē, un izstāde. Ja latvieši no divi miljoniem var sīnts tūksto- šus sapulcināt šais svētkos, cik lielam ma- sām nevajadzētu sanākt Krievijā no simts un vairāk miljoniem un Vācijā no sešdesmit miljoniem, bet tur sanāc tikai trīs līdz četri simts tūkstoši. Tā vienotie latvieši ir jau iemācījušies kopā priecāties, viņi māk jau kopā arī lielus darbus darīt. Atmināties draudzīgo aicinājumu, kara aviācijas fondu, Uzvaras laukumu, kas ir skaista liecība tam, kādus lielus darbus var darīt kopīgiem spēkiem un kopīgu sajūsmu. Viss tas rāda, ka esam atgriezušies pie vecā latviešu va- donības principa. Mūsu vadonis mums ir paraugs un priekšzīme darbam par Lat- vijū. Sekojot viņam, mēs baidīsim mieru un labklājību mūsu Latvijā. LTA.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Paziņojums.

Pamatojoties uz noteikumu par kara stāvokli 17. panta a punktu, ar iekšlietu ministra biedra lēmumu izņemta no ap- grozības pa kara stāvokļa laiku:

Dr A. Krūmiņa brošūra „Organisma stiprināšana un pašdziedināšanās“. Autora izdevums. Iespiesta A. Liepiņa grāmatu spiestuvē, Rīgā, Rīdzenes ielā 6.

Rīgā, 1936. g. 4. septembrī. 157604.

Administr. depart. direktors Anšmits. Preses un biedr. nod. vad. R. Lapsiņš.

Latvijas goda konsuls Istanbulā

pieņēmis uzvārdu „Berker“, tā ka viņa pilnais vārds (vārds un uzvārds) tagad skan: Aریف Berker.

Administr. un prot. nod. vad. V. Olavs.

Pasta ziņas.

1936. g. augustā Jelgavā izņemtas no pasta kastītēm un nav nosūtītas pēc piederības: 1 vēstule bez adreses, 1 uz ārzemēm adresēta nepilnīgi apmaksāta bandrole un 7 vēstules „pieprasīšanai pastā“, kurām adresēta vietā uzrādīti dažādi iniciāli, šifras, burti, skaitļi, noru- nātas zīmes u. t. t.

Jelgavas pastmeistars J. Sipols.

Kara tiesa,

saskaņā ar savu 8. g. 4. septembra rīcības sēdes lēmumu, izbeidz pēc Kara sodu lik. 105. p. 1. pkt. un 192. p. 1. d. notiesāt atvaļinātā kareivja Apisima Jermolajeva meklēšanu.

Atv. kar. Jermolajeva meklēšana izsludināta „Valdības Vēstnesī“ 8. g. 124. num.

1936. g. 5. septembrī.

Priekšsēdēt. pulkv. H. Jakobsons.

Sekretāra pal. v. kapt. P. Balodis.

Meklētizbeidzamo personu 1880. saraksts.

- 39470. Gintovts Lize. 48708/36.
- 39471. Kiršteins Emma. 48658/36.
- 39472. Makipāa Rūdolfs. 18236/26.
- 39473. Mardekaj Pauline. 3740/22.
- 39474. Masaškis Konstantīns. 22461/26.
- 39475. Melngalvs Jānis. 22212/26.
- 39476. Menke Vilhelms. 3800/22.
- 39477. Seleckis Jānis. 24703/27.

Rīgā, 1936. g. 5. septembrī.

Kriminālās polic. pārv. priekšn. J. Silarājs.

Darbvedis Hūns.

Meklējamo personu 792. saraksts.

48956. Alks, Kārlis Jāna d., dzim. 1909. g. 17. VIII, Latvijas pils. Meklē Rīgas 14. iec. miert. ar 1936. g. 25. VIII 625. r., sod. ar 3 mēn. cietuma. (Izpildraksts izpras. no Krim. pol. pārv.)

48957. Aisīns, Lūcija-Elza Jāna m., dzim. 1910. g. 16. X, Latvijas pils. Meklē Rīgas 14. iec. miert. ar 1936. g. 27. VIII 454. r., sodīta ar 1 mēn. cietuma. (Izpildr. izpras. no Krim. pol. pārv.)

48958. Aleksejevs, Ilja Antona d., dzim. 1914. g. 2. VIII, Latvijas pils. Meklē Rīgas 14. iec. miert. ar 1936. g. 27. VIII 544. r., sodīts ar 1 mēn. cietuma. (Izpildr. izpras. no Krim. pol. pārv.)

48959. Āzens-Azans, Jūlijs Pēteris d., dzim. 1893. g. 26. V, ar 12. VII, Rīgā, Latvijas pavalstnieks. Paziņot dzīv. vietu Rīgas 12. iec. miert. uz 1936. g. 20. VIII 982. r., apv. pēc Sodu lik. 546. p.

48960. Damkova, Jēkabs Korņeja d., dzim. 1919. g. Rundēnu pag. Paziņot dzīv. vietu Bauskas apr. 2. iec. miert. 1936. g. 24. VIII 314.36. r., apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d.

48961. Dubovs, Arturs, dzim. 1915. g. 27. VII, Latvijas pils. Meklē Rīgas 13. iec. miert. ar 1936. g. 25. VIII 749. r., apvain. pēc Sodu lik. 546. p. 3. d. (Aizm. spried. nor. izpras. no Krim. pol. pārv.)

48962. Gropa, Aleksandrs, dzim. 1911. g. 24. febr. Lēpīngradā. Paziņot dzīv. vietu Rīgas 1. iec. miert. uz 1936. g. 19. VIII 930. r., apv. pēc Sodu lik. 541. p.

48963. Gražānskis, Jānis Aleksandra d., dzim. 1890. g. 26. III, Annas pag. Meklē Madonas apr. 2. iec. miert. ar 1936. g. 26. VIII 707. r., apvain. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d. (Aizmug. spried. nor. izpras. no Krim. pol. pārv.)

48964. Gobīns, Aleksandrs, dzim. 1912. g. 16. XI, Ainažos. Paziņot dzīv. vietu Rīgas 1. iec. miert. uz 1936. g. 24. VIII 854. r., apv. pēc Sodu lik. 541. p.

48965. Hess, Richards Frīdriha d., dzim. 1905. g. 19. IV. Paziņot dzīv. vietu Krim. polic. pārv. uz 1936. g. 27. VIII r. — apvain. krāpšanā.

48966. Isakovs, Lidiņa, dzim. 1905. g. 31. III. Meklē Rīgas 17. iec. miert. ar 1936. g. 29. VIII 167. r., sodīta ar 2 ned. cietuma. (Izpildr. izpras. no Krim. pol. pārv.)

48967. Juškīns, dzim. Kuzņecovs, Irene, dzim. 1897. g. Meklē Krim. pol. pārv. ar 1936. g. 28. VIII r. — apv. pēc Sodu lik. 546. p. — Apcietināt.

48968. Keišs, Alfons Aluža d., dzim. 1910. g. 19. IX. pied. pie Baltinavas pag. Meklē Balti- navas iec. miert. ar 1936. g. 29. VIII 754/k. r., apv. pēc Sodu lik. 565. p. 1. d. — Atrašanās gadījumā likt parakstfries par dzīves vietas neatstāšanu un paziņot meklētājam dzīves vietu.

48969. Keišs, Jānis Staņislava d., dzim. 1910. g. 10. IX. pied. pie Baltinavas pag. Pazi- ņot dzīves vietu Baltinavas iec. miert. uz 1936. g. 26. VIII 735. r., apv. pēc Sodu lik. 541. p. 3. d.

48970. Kļūkaus, Jānis Pēteris d., dzim. 1900. g. 25. VII, Latvijas pils. Meklē Jelgavas pils. iec. miert. ar 1936. g. 29. VIII 1203. r., apvain. pēc Sodu lik. 541. p. — Pievest tiesai.

48971. Krūms, Jānis Jāna d., dzim. 1917. g. 16. IX Krievijā, Orlā. Paziņot dzīves vietu Rīgas 4. iec. miert. uz 1936. g. 24. VIII 467. r., apv. pēc Sodu lik. 541. p. 1. d.

48972. Lepers, Anna Staņislava m., dzim. 1913. g. 10. I, Silajānu pag. Paziņot dzīves vietu Rīgas 5. iec. miert. uz 1936. g. 24. VIII 585. r., apvainota pēc Sodu lik. 232. p.

48973. Lenga, Arons-Meilachs, dzim. 1892. g. Klovā, Polijas pavalst. Meklē Daugavpils 1. iec. izmekl. tiesnesis ar 1936. g. 25. VIII 878. r., apv. pēc Sodu lik. 424. p., 415. p. 1. d. Apciet., ievietot tuvākā ieslodz. vietā, ieskaitot mekl. rīcībā, par ko paziņot meklētājam.

48974. Miščenoks-Miščenkovs, Grigorij, dzim. 1911. g. 8. I. Meklē Jelgavas apr. miert. ar 1936. g. 26. VIII K. 789. r., apv. pēc Sodu lik. 541. p. 1. d. Apcietināt un nodot mekl. rīcībā.

48975. Miczitis, Rūdolfs Kārļa d., dzim. 1918. g. 2. XI Liepājā. Paziņot dzīves vietu Krim. pol. pārv. uz 1936. g. 28. VIII r. — apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d.

48976. Mitrovskis, Jānis Luda d., dzim. 1911. g. 8. IV, Līmzažos. Paziņot dzīves vietu Valkas apr. 1. iec. miert. uz 1936. g. 22. VIII 141/K. r., apv. pēc Sodu lik. 49. p., 546. p. 1. d.

48977. Muižēniks, Kazimirs Dominika dēls, dzim. 1911. g. Šķaunes pag. Paziņot dzīves vietu Tukuma-Talsu apriņķa priekšniekam uz 1936. g. 22. VIII 414/kr. r., sod. ar Ls 50.—vai 2 ned. cietuma.

48978. Ozoliņš, Hugo, dzim. 1902. g. 26. X Ādažu pag. Paziņot dzīves vietu Rīgas apr. 4. iec. miert. uz 1936. g. 27. VIII 1094. r., apv. pēc Sodu lik. 579. p.

48979. Purvs-Purīņš, Jēkabs Girta d., dzim. 1891. g. 4. VII Majoros. Paziņot dzīves vietu Krim. polic. pārv. uz 1936. g. 28. VIII r. — apv. pēc Sodu lik. 546. p.

48980. Renkvičs-Steinbergs, Jānis Niklāva d., dzim. 1902. g. 21. XII, Latvijas pavalstnieks. Paziņot dzīves vietu Rīgas 9. iec. miert. uz 1936. g. 26. VIII 857. r., apv. pēc Sodu lik. 541. p. 1. d.

48981. Zemzāle, Eduards Jāna d., dzim. 1906. g. 9. febr. Dundagā. Paziņot dzīves vietu Rīgas 3. iec. miert. uz 1936. g. 26. VIII 1102. r., apv. pēc Sodu lik. 541. p. 1. d.

48982. Simanis, Emilija Augusta m., dzim. 1909. g. 21. III, Blomu pag. Paziņot dzīves vietu Rīgas apr. 4. iec. miert. uz 1936. g. 26. VIII 723. r., apv. pēc Sodu lik. 546. p.

48983. Zoltners-Zoldners, Jānis Jēkaba d., 25 gadī vecs — 1922. g., (vai dzim. 1897. g.) pied. pie Lieclīdienes pag. Tukuma apr. Meklē Jelgavas apgabaltiesas prokurors ar 1936. g. 27. VIII 6865. r., apv. pēc Sodu lik. 581. p. 1. pk., 552. p. 1. pk. un 442. p. 1. d. Nemams polic. uzraudzībā un paziņot meklētājam.

48984. Steinbergs, Andžs, dzim. 1895. g. 26. I Griķu pag., Latvijas pavalstn. Paziņot dzīves vietu Rīgas 11. iec. miert. uz 1936. g. 24. VIII 1081. r., apv. pēc Sodu lik. 566. p. 1. pk.

48985. Topuzovs, Aleksandra Pētera m., dzim. 1917. g. bij. Krievijas pavalstniece. Meklē Rīgas 14. iec. miert. ar 1936. g. 27. VIII 592. r., sod. ar 2 mēn. cietuma. (Izpildr. izpras. no Krim. pol. pārv.)

48986. Timofejevs, Jānis, dzim. 1902. g. 2. XI Mērdzenes pag. Paziņot dzīves vietu Rīgas apr. 3. iec. miert. uz 1936. g. 25. VIII 1075. r. — apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d.

48987. Trautmans, Marta, dzim. 1910. g. 21. XII Rīgā. Meklē Rīgas 14. iec. miert. ar 1936. g. 25. VIII 888. r., apv. pēc Sodu lik. 232. p. — Atrašanās gadījumā paziņot dzīves vietu, pieprasīt Ls 20.—drošības līdzekli, neņemaks, gadījumā paturēt apcietinājumu, ieskaitot mekl. rīcībā, par ko paziņot meklētājam. (Lēm. nor. izpras. no Krim. pol. pārv.)

48988. Vajavka, Jānis, dzim. 1915. g. 30. VI Rīgā. Meklē Rīgas 11. iec. miert. ar 1936. g. 13. VIII 786. r., apv. pēc Sodu lik. 546. p. 2. d. Atrašanas gadījumā Rīgas robežās nogādāt mekl. rīcībā.

48989. Vilnics, dzim. Bēdls, Geņa-Luba, dzim. 1905. g. 20. II Daugavpilī, Latvijas pav. Paziņot dzīves vietu Rīgas 11. iec. miert. uz 1936. g. 22. VIII 1020. r., apv. pēc Sodu lik. 546. p.

48990. Voicēhovičs, Aleksandrs, dzim. 1912. g. 14. VII Bukmuižas pagastā. Paziņot dzīves vietu Dagdas iec. miert. uz 1936. g. 22. VIII 606/36. r. — apv. pēc Sodu lik. 281. p.

Papildinājums: „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 107. num. izslud. 775. sarakstā — 48218, Donata Ploča atraš. gad. piepras. Ls 300.— droš. nauda; tās neņemaks, gadījumā P. apciet., ieskaitot mekl. rīcībā, par ko paziņot mekl. (Lēmuma noraksts izpras. no Krim. pol. pārv.)

Rīgā, 1936. g. 5. septembrī.

Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieks

J. Silarājs.

Darbvedis Hūns.

Vietējo iestāžu rikojumi.

Papildinājums Rīgas ūdensvadu noteikumos par ūdens piegādāšanu un noteikumos par ūdensvadu ierīkošanu Rīgā.

pieņemti Rīgas pils. valdes 1936. g. 18. augusta sēdē un apstiprināti ar Iekšlietu ministrijas Pašvaldības departamenta 1936. g. 2. septembra 96072. rakstu.

Rīgas pils. ūdensvadu noteikumu par ūdens piegādāšanu un noteikumu par ūdensvadu ierīkošanu Rīgā 15. pants papildināms ar šādu teikumu:

„Ar pilsētas uzņēmumu valdes atļauju katrā atsevišķā gadījumā atējas var arī pieslēgt tieši vadiem ar vajadzīgo skalošanas ierīču palīdzību.“

Rīgas pilsētas galva R. Liepiņš.

Pilsētas valdes sekretārs K. Mīlenbachs.

Rīgas tirgus nodokļa noteikumu grozījums,

pieņemts Rīgas pils. valdes 1936. g. 18. augusta sēdē un apstiprināts ar Iekšlietu ministrijas Pašvaldības departamenta 1936. g. 2. septembra 96070. rakstu.

Noteikumos par Rīgas pilsētas tirgus nodokļa normām un iekasēšanas kārtību 3. daļā teikums „Centrāltirgū lieltirdzn. palieveni“, papildināms ar šādiem vārdiem „un augļu un sakņu vairuma tirgū — Sarkanās noliktavās Nr. 76. un 77.“

Turpat piezīmē pēc vārdiem „lieltirdzn. palieveni“ jāliek vārdi „un augļu un sakņu vairuma tirgū — Sarkanās noliktavās Nr. 76 un 77.“

Rīgas pilsētas galva R. Liepiņš.

Pilsētas valdes sekretārs K. Mīlenbachs.

Māksla.

Kāpēc Dailes teātris sāk savu 17. darba gadu ar Blaumaņa „Pazudušo dēlu“.

Rūdolfa Blaumaņa darbos māksliniekiem, dzīves estētiskam skatītājam un vērtētājam, cieši blakus stāv audzinātājs. Arī Blaumaņa gaišiem un bezbēdīgiem jokiem, kurū vienīgais mērķis un uzdevums šķiet esam smieklī, bieži vien smaididama uz pēdām seko kāda dzīves gudriība. Ists tautas audzinātājs Blaumanis ir „Pazuduša dēla“. Dzejniekam sār sirds par izpostī- tām dzīvēm, par cilvēkiem, kas neatrod sava pareiza ceļa, kas salauz savu un cita laimi, — katrs nelaimnieks un noklidenis ir zaudējums tautai, brūce viņas miesā.

Stradājot pie „Pazuduša dēla“, jūtam, ka Blaumaņa darbos vēl daudz neatminēta... un arī mums viņa neatminēt! Viņa darbi slēpj sevi mūžības vērtības. Teātra uzde- vums ir Blaumaņa tēlus un domas tuvināt mūsu laikmetam, darīt tos saprotamus un milus mūsu jaunatnei. Šai modernajā laik- metā, kur pilsētu troksnis un reklamu uguni notrūnina mūsu dzirdi un redzi pret vien- kāršo dabas balsi, mums grūti saklausīt labības un mežu salkšanu.

Te vieta Blaumaņa lielā vienkāršība un dzīves skaidriība. „Pazudušais dēls“ īsts lielmeistara darbs ir formas, ir satura ziņa. Blaumanis te monumentāls savā vienkāršībā. To Dailes teātris liecis savā inscenējuma pamatā.

Nacionālā opera.

Otrdien, 8. septembrī, „Traviata“. Piedalās J. Nēdra, G. Neimanis, L. Blīmentāle, L. Zahodņiks, V. Stots u. c. Dirģents P. Barisons.

Trešdien, 9. septembrī, „Adriana Lekuivrē“. Piedalās M. Brehnane-Stengele, H. Lūse, G. Neimanis, T. Matiss, A. Kortans, M. Vētra, V. Stots u. c. Dirģents P. Barisons. Parastās pusēnas.

Telegrammas.

(Latvijas telegrafa aģentūras telegrammas.)

Valsts Prezidentam Dr K. Ulmanim

svētdienas, 6. sept., vakarā pie lielā skautu ugunsкура pasniedza Rīgas, Vidzemes, Kurzemes, Zemgales un Latgales novadu skautu adresi, kas pēc skautu tradīcijas rakstīta uz ādam. Adrese skan šādi:

„Latvijas Valsts Prezidentam un tautas vadonim, Latvijas skautu goda preziden- tam Dr K. Ulmanim.

No visām Latvijas malām pateicības pār- pilnām sirdīm steidzamiem nest mūsu svei- cēmus. Tautas vadonis — skautu vado- nis, — skan skautu priekš sauciens visas skautu vienības. Jūsu gadīgā aizbildniecība būs stiprākais atbalsts un mude mūsu skautu gaitas jo pilnīgāki nodoties mūsu augstākam uzdevumam — augt, macīties un strādāt vīe- notās Latvijas labā.

Zinot sevi Jūsu tēvišķā virsvadībā, mēs jo spartīgāki sīrosim Latvijas mežos un āres un noņemsim dzimtajā zemē. Mēs centīsimies augt Jūsu cienīgi bērni, kam Latvijas priekš ir pašu priekš un bēdas, Latvijas stiprums — pašu stip- rums, Latvijas nākotne — pašu nākotne. Arvien modri — par Latviju un Vadoni!“

Valsts Prezidents Dr K. Ulmanis

starp daudzajiem apsveikumiem saņēmis arī sekojošus:

„Mežkopju un mežu darbinie- ku saime, sanākusi savas biedrības 15 gadu atceres svētkos, izteic Jums, aug- sti godājamais Valsts Prezidenta kungs, dziļi izjustu pateicību par Jūsu apsveiku- mu, ko mums nodeva zemkopības ministra kungs, un ciešā vienprātībā novēl Jums daudz spēka un veselības lielā pašai- dzīgā mūsu tautas un valsts labklājības celšanas darbā.“

„Latvijas evaņģeliski literā- niskās baznīcas Piltenes ie- cirkņa macītāji sava konferencē, ap- spriežot baznīcas dzīves jautājumus, pa- godinās Jums, augsti godātais Prezidenta kungs, izteikt pateicību par iespēju strādāt atjaunotā Latvijā, kurā valda miers un vienprātība, un novēl Jums dievpalīgu lie- lajā valsts vadīšanas darbā.“

Ceturtdien, 10. septembrī, 1. simfoniskais koncerts. Dirģents prof. M. Šteimanis. Solists Arv. Norītis. Apvienots Nacionālais operas un Rīgas radiofona orķestris. Programā: P. Čai- kovska 4. simfonija, J. Brāmsa koncerts vijolei orķestra pavadijuma, A. Skrjābina „Ekstazes poēma“. 1. koncertu abonementu bijete.

Piektēdien, 11. sept., „Don-Kihots“.

Nacionālais operas agrākos abonementus lūdz at- jaunot abonementus, jo turpmāk vietās netiks rezervētas. 10 koncertu abonementi izņemami tuvākā laikā, pirmais simfonijkoncerts nolikts 10. septembrī.

Nacionālais teātris.

Otrdien, 8. sept., plkst. 19.30 lētā izrādē „Dāmu kafrs“.

Trešdien, 9. septembrī, pulksten 19.30 „Pūt, vējiņi“. Parastās pusēnas.

Ceturtdien, 10. sept., plkst. 19.30 lētā izrādē „Plaisas parketā“.

Dabūjamās bijetes Līlijas Šteingeles viesizrādei 12. septembrī „Marija Baškirceva“.

Dailes teātris.

Otrdien, 8. sept., plkst. 19.30 tautas izrādē „Zisija“.

Trešdien, 9. sept., plkst. 19.30 sezonas atklā- šanā pirmo reizi „Pazudušais dēls“.

Ceturtdien, 10. sept., plkst. 19.30 tautas izrādē „Zisija“.

Piektēdien, 11. sept., plkst. 19.30 „Pa- zudušais dēls“.

KURSI.

Rīgas biržā 1936. gada 8. septembrī.

Devīzes:

1 Amerikas dollars	3,03—3,13
1 Anglijas mārciņa	15,36—15,66
100 Francijas franku	20,21—20,41
100 Beļģijas belgu	51,90—52,90
100 Šveices franku	99,95—100,95
100 Itālijas liru	24,50—25,50
100 Zviedrijas kronu	79,05—81,05
100 Norvēģijas kronu	77,00—79,00
100 Dānijas kronu	68,30—70,30
100 Austrijas šilīnu	61,00—63,00
100 Čehoslovākijas kronu	12,70—13,10
100 Holandes guldeņu	208,40—210,40
100 Vācijas marku	123,00—123,80
100 Somijas marku	6,75—7,05
100 Igaunijas kronu	84,45—86,45</

Tiesu sludinājumi.

Rīgas pils. 12. iec. mirtiesnesis uz Sodū lik. 33. un 239. p. pamata izsludina, ka **Lote Podnieks** par to, ka 1936. g. 12. maijā **Rīgā, Kr. Barona ielā 104, ceļojot maizi pārdošanai, nav ievērojis pienācīgu tirību, un ierīkojis turpat maizes ceptuvi bez pienācīgas atļaujas, ar š. g. 17. augusta spriedumu pēc Sodū lik. 235., 333. p. 1. d., 26., 57. un 58. p. pamata, sodīta ar Ls 20, — vai nesamaksāšanas gadījumā ar 5 dienām arestā.**

Rīgā, 1936. g. 4. septembrī. 895. Mirtiesnesis K. Veime.

Daugavpils 1. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Sodū lik. 33. un 239. p., paziņo, ka ar viņa 1936. g. 17. jūlija tiesas pavēli, kas stājusies likumīgā spēkā un nodota izpildīšanai, **Zara-Leja Gilda** pēc Sodū lik. 235. p., 26. un 57. p. sodīta ar Ls 25, — vai maksātnespējas gadījumā ar 7 dienām arestā par **tirības neievērošanu savā maizes ceptuvē Daugavpilī, Imantas ielā 44, 1936. g. 10. jūlijā.**

Daugavpilī, 1936. g. 3. septembrī 595. Mirtiesnesis E. Kalējiņš.

Daugavpils 1. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Sodū lik. 33. un 239. p., paziņo, ka ar viņa 1936. g. 27. jūlija tiesas pavēli, kas stājusies likumīgā spēkā un nodota izpildīšanai, **Lipka-Beinss Šers**, pēc Sodū lik. 235. p., 26. un 57. p. sodīta ar Ls 25, — vai maksātnespējas gadījumā ar 7 dienām arestā par to, ka viņa maizes ceptuvē **Daugavpilī, Imantas ielā 25, bijušas daudz mušas un ka pie ceptuves piederība veikalā bijusi noputejuši plaukti.**

Daugavpilī, 1936. g. 3. septembrī. 625. Mirtiesnesis E. Kalējiņš.

Ludzas 2. iec. mirtiesnesis paziņo, ka 1893. g. 4. nov. dzimu. **Cila Fonarova, dziv. Nirzas pag. Nirzas ciemā, par to, ka 1936. g. 29. aprīlī, Nirzas ciemā, savā koloniālpreču tirgotavā nav ievērojis pienācīgu tirību, ar 1936. g. 29. maija tiesas pavēli pēc Sodū lik. 235., 26. un 57. p. sodīta ar Ls 20, — kas maksātnespējas gadījumā pārversams uz 6 dienām arestā.**

Tiesas pavēle stājusies likumīgā spēkā un nodota izpildīšanai. Kr. 414/36. 15706g.

Ludzā, 1936. g. 31. augusta. Mirtiesnesis R. O. Braņis.

Maltas iec. mirtiesnesis, saskaņā ar Civilproc. lik. 1725. p. un lik. kop. X sēj. 1. d. 1239. p. un savu 1936. g. 27. augusta lēmumu, paziņo, ka pēc 1915. g. 18. oktobrī miruša **Pētera Jāņa d. Stroda, Rēzeknes apr., Silajā pag., ir palicis mantojams, uzicina visas personas, kam uz šo mantojumu vai sakāra ar to būtu kādas tiesības jāpietiek tās pēc piekritības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vaid. Vēstn.“**

Borovajā, 1936. g. 28. aug. C. 881/36. 15464g. Mirtiesnesis P. Platāuskis.

Rēzeknes 1. iec. mirtiesnesis izsludina, ka ar 1936. g. 15. jūnija spriedumu **Roberts Stūre**, dzim. 1891. g., par pienācīgas tirības neievērošanu savā pārtikas preču tirgotavā, **Rēzeknē, Vienības ielā 7, 1936. g. 27. aprīlī atzīts par vainīgu pēc Sodū lik. 235. p. un sodīts ar Ls 30, — vai maksātnespējas gadījumā ar 10 dienām arestā. Spriedums stājies spēkā.**

Rēzeknē, 1936. g. 3. septembrī. 748. Mirtiesnesis J. Klucis.

Rēzeknes 1. iec. mirtiesnesis izsludina, ka ar 1936. g. 8. jūlija spriedumu **Tatjana Piskunova par pienācīgas tirības neievērošanu savā ēdīnu veikalā Rēzeknē, 15. maijā ielā 67, 1936. g. 22. maijā atzīta par vainīgu pēc Sodū lik. 235. p. un sodīta ar Ls 25, — vai maksātnespējas gadījumā ar 1 nedēļu arestā. Spriedums stājies spēkā.**

Rēzeknē, 1936. g. 3. septembrī. 742. Mirtiesnesis J. Klucis.

Rēzeknes 1. iec. mirtiesnesis izsludina, ka ar 1936. g. 20. jūlija spriedumu **Benedikts Krompans**, dzim. 1914. g., par pienācīgas tirības neievērošanu 1936. g. 10. jūlijā savā ēdīnu veikalā **Rēzeknē, Atbrīvošanas alejā 9, atzīts par vainīgu pēc Sodū lik. 235. p. un sodīts ar Ls 15, — vai maksātnespējas gadījumā ar 5 dienām arestā. Spriedums stājies spēkā.**

Rēzeknē, 1936. g. 3. septembrī. 870. Mirtiesnesis J. Klucis.

Rēzeknes 1. iec. mirtiesnesis izsludina, ka ar 1936. g. 27. jūlija spriedumu **Pavils Aumals**, dzim. 1897. g., par pienācīgas tirības neievērošanu savā galas un desu tirgotavā **Rēzeknē, Atbrīvošanas alejā 44, 1936. g. 10. jūlijā atzīts par vainīgu pēc Sodū lik. 235. p. un sodīts ar Ls 25, — vai maksātnespējas gadījumā ar 7 dienām arestā. Spriedums stājies spēkā.**

Rēzeknē, 1936. g. 3. septembrī. 894. Mirtiesnesis J. Klucis.

Rēzeknes 1. iec. mirtiesnesis izsludina, ka ar 1936. g. 8. jūlija spriedumu **Oto Stencelis**, dzim. 1897. g., par tirības neievērošanu savā maiznīcā, **Rēzeknē, Pils ielā 17, 1936. g. 13. maijā, atzīts par vainīgu pēc Sodū lik. 235. p. un 236. p. 1. d. un sodīts ar Ls 50, — vai maksātnespējas gadījumā ar 2 nedēļām arestā. Spriedums stājies spēkā.**

Rēzeknē, 1936. g. 3. septembrī. 745. Mirtiesnesis J. Klucis.

Rīgas apgabalt. 2. iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka 1936. g. 17. sept., plkst. 11, Rīga, Baznīcas ielā 32, 7. dz., pārdos Zalmanu Šulmana parfimerijas preces, novērtētas par Ls 414,75.

Izziņāt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 3. sept. 16255g. Tiesu izpild. A. Grinfelds.

Rīgas apgabalt. 4. iec. tiesu izpildītājs J. Petersons (Rīgā, Gertrūdes ielā 3. 1. dz.) paziņo, ka 1936. g. 15. sept., plkst. 11, Rīgā, Udenis ielā 6/7, finieru fabriku pārdos 2. izsolē finieru fabr. **A/S „Daugava“** malku (baļķu galus), kas novērtēta par Ls 1350, —.

Apskatīt pārdodamo mantu varēs izsoles dienā.

Rīgā, 1936. g. 5. septembrī. L. 1658/35. 16363g. Tiesu izpildīt. J. Petersons.

Rīgas apgabaltiesas 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1936. g. 15. septembrī, plkst. 10, Rīgā, Tērbatas ielā 42, **Perca Alpera** lietā, pārdos 2. izsolē Rozas **Bodņevs** mēbeles, novērtētas par Ls 420, —.

Izziņāt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 26. aug. 16381. Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1936. g. 15. septembrī, plkst. 10, Rīgā, Tērbatas ielā 42, **Perca Alpera** lietā, pārdos 2. izsolē Rozas **Bodņevs** mēbeles, novērtētas par Ls 420, —.

Izziņāt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 25. aug. 16382. Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabalt. Cēsu apr. tiesu izpildītājs H. Birkhāns (kanceļa Cēsis, Dārza ielā 30), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) **A/S Latvijas kredītbanks** Ls 1370, — ar proc. un izdevum. prasības piedziņai 1936. g. 12. decembrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Alberta Bulina** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Cēsis, Jūrgumuižas ielā 1, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 4432. num. un sastāv no zemnieku zemes gabala, 2/3 pūrvietas kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 2060, —;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 4500, —; 16302

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 206, — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai tanīs gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpietiec līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalas kancelijā.

Cēsis, 1936. g. 5. septembrī. Tiesu izpildītājs H. Birkhāns.

Jelgavas apgabalt. Bauskas apr. tiesu izpild. Arvids Vīgants (kanceļa Bauska, Pils ielā 48) paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas **Daugavpils** nodalās prasības apmierināšanai, 1937. g. 13. martā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civil-

nodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mir. **Jurim Sifijam** piederušo nekustamo mantu, **Bauskas apr. Bārbeles pag. Kārļu muižas „Kere-Siliņ“ mājas ar zemes grāmatu reģ. 2694. num., pilnā sastāvā, apm. 51,80 deset. platībā, ar tīkām;**

2) nekustamā manta novērtēta publiskai izsolei pilnā sastāvā par Ls 5725, —, no kādas summas arī sāksies izsole, piemērojot tomēr Civilproc. nolik. 1293. p.;

3) tā aprūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 2000, — ar proc.;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecība, ar kuru atļauts iekūt nekustamo mantu; 16304

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemesgrāmatu nodalā.

Personām, kam uz pārdodamo nekustamo mantu ir tiesības, kas novērs tās publisko pārdošanu, tās jāpietiec līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Bauskas apr. tiesu izpildītāja kancelijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesas civilnodalā.

Bauskā, 1936. g. 5. septembrī. Tiesu izpild. A. Vīgants.

nodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mir. **Jurim Sifijam** piederušo nekustamo mantu, **Bauskas apr. Bārbeles pag. Kārļu muižas „Kere-Siliņ“ mājas ar zemes grāmatu reģ. 2694. num., pilnā sastāvā, apm. 51,80 deset. platībā, ar tīkām;**

2) nekustamā manta novērtēta publiskai izsolei pilnā sastāvā par Ls 5725, —, no kādas summas arī sāksies izsole, piemērojot tomēr Civilproc. nolik. 1293. p.;

3) tā aprūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 2000, — ar proc.;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecība, ar kuru atļauts iekūt nekustamo mantu; 16304

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemesgrāmatu nodalā.

Personām, kam uz pārdodamo nekustamo mantu ir tiesības, kas novērs tās publisko pārdošanu, tās jāpietiec līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Bauskas apr. tiesu izpildītāja kancelijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesas civilnodalā.

Bauskā, 1936. g. 5. septembrī. Tiesu izpild. A. Vīgants.

Liepājas apgabalt. Liepājas pils. 1. iec. tiesu izpild. J. Roļavs (kanceļa Indriķa ielā 6, Uliča ielā 51), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283., 1285., 1286.—1290. p., paziņo, ka 1936. g. 4. decembrī, plkst. 10, Liepājas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē nekustamo mantu, piederušo **Ansim Vilā d. Šteinbergam**, kas atrodas Liepājā, Namduru ielā 4, ierakstīta Liepājas-Aizputes zemesgrāmatu nodalās zemesgrāmatās ar 3860. hip. num.

Šī nekustama manta pilnā sastāvā ir novērtēta par Ls 1140, — un to pārdod **Fridriha Šildera** prasības apmierināšanai.

Uz šo nekustamo mantu ir nostiprināti hipotēku parādi Ls 10766, —.

Solišana sāksies saskaņā ar Civilproc. nolik. 1293. p. no novērtēšanas summas Ls 1140, —, vai no priekšrocīgu prasību summas, skatoties, kas būs augstāka pārdošanas dienā.

Solītāj. jāiemaksā Ls 114, — drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt pārdodamo imobilij.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdodamās mantas dokumentos var ieskatīties pie tiesu izpildītāja.

Liepājā, 1936. g. 2. septembrī. 2295/36. 16305. Tiesu izpildītājs J. Roļavs.

Daugavpils apgabalt. Ilūkstes apr. tiesu izpildītājs E. Petriņis (kanceļa Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) **Marijas Belajevs**, dzim. **Kačanovs**, prasības apmierināšanai 1936. g. 21. novembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Alekseja Grigorija d. Belajeva** nekustamo mantu, kas atrodas Grīvas pilsētā, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 1178. folijā un sastāv no zemes gabala 46 F, 11113 kv. m platībā;

2) nekustamā manta novērtēta nodokļu ņemšanai par Ls 595, —, bet solišana sāksies saskaņā ar Civilproc. nolik. 1293. un 1326. p.;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1400, —;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda no novērtējuma desmitā daļa, t. i. Ls 59,50 un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecība, ka nav iebildumu pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-Ilūkstes zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalas kancelijā.

Grīvā, 1936. g. 4. septembrī. Tiesu izpild. E. Petriņis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildīt. J. Avotņieks (kanceļa Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas **Daugavpils** nodalās prasības apmierināšanai 1937. g. 20. martā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Kleofasa Kārļa d. Losovska** nekustamo mantu, kas atrodas Ilūkstes apr. **Lašu pag., ierakstīta zemes grāmatu reģistra 2039. folijā un sastāv no Vec un Jaun-Tizenhauznes muižas „Rodaņu māju“ vienas ceturtās iedaļas daļas, visa objekta platībā 38,40 ha.**

2) visa nekustamā manta novērtēta nodokļu ņemšanai par Ls 7965, —, bet solišana sāksies saskaņā ar Civilproc. nol. 1293. un 1326. p.;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda 1/4 no novērtējuma desmitā daļa, t. i. Ls 199,11 un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecība, ka nav iebildumu pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-Ilūkstes zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalas kancelijā.

Grīvā, 1936. g. 4. septembrī. Tiesu izpild. E. Petriņis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildīt. J. Avotņieks (kanceļa Krāslavā, Zvejnieku ielā 6) saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) **Latvijas hipotēku bankas** prasības piedziņai 1936. g. 14. novembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Pētera un Agripinus Ušakovu** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes pilsētā **Kr. Valdemāra (agrāk Instiūta) ielā 8, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 687. folijā un sastāv no zemes gabala 244 F — 1512 kv. m platībā;**

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 1500, —;

3) nekustamai mantai ir hipotēku parāds Ls 1800, —; Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 150, — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-Ilūkstes zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpietiec līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelijā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalas kancelijā.

Krāslavā, 1936. g. 2. sept.

Tiesu izpild. J. Avotņieks.

Daugavpils apgabalt. Krustpils iec. tiesu izpildīt. Pēteris Dauge (kanceļa Krustpilī, Rīgas ielā 202), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) **Latvijas hipotēku bankas** prasības apmierināšanai 1936. g. 14. novembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Kārļa Bērziņa** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Krustpilī, **Krasta ielā 102** un Rīgas ielā 179, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 548. num. un sastāv no gruntsgabala, 521 kv. metru platībā;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 200, —;

3) nekustamai mantai ir hipotēku parāds Ls 5200, —;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-Ilūkstes zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpietiec līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelijā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalas kancelijā.

Krustpilī, 1936. g. 4. septembrī. 258. 16323. Tiesu izpildītājs P. Dauge.

Daugavpils apgabalt. Krustpils iec. tiesu izpildīt. Pēteris Dauge (kanceļa Krustpilī, Rīgas ielā 202), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) **Latvijas hipotēku bankas** prasības apmierināšanai 1936. g. 14. novembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Kārļa Bērziņa** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Krustpilī, **Krasta ielā 102** un Rīgas ielā 179, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 548. num. un sastāv no gruntsgabala, 521 kv. metru platībā;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 200, —;

3) nekustamai mantai ir hipotēku parāds Ls 5200, —;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-Ilūkstes zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpietiec līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelijā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalas kancelijā.

Krustpilī, 1936. g. 4. septembrī. 258. 16323. Tiesu izpildītājs P. Dauge.

Daugavpils apgabalt. Krustpils iec. tiesu izpildīt. Pēteris Dauge (kanceļa Krustpilī, Rīgas ielā 202), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) **Latvijas hipotēku bankas** prasības apmierināšanai 1936. g. 14. novembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Kārļa Bērziņa** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Krustpilī, **Krasta ielā 102** un Rīgas ielā 179, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 669. folijā un sastāv no zemes gabala 187 F — 9571 kv. m platībā;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 3000, —;

3) nekustamai mantai ir hipotēku parāds Latvijas hipotēku bankai Ls 300, —;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā;

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpietiec līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatīti tiesu izpildītāja kancelijā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas — Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalas kancelijā.

Rēzeknē, 1936. g. 2. septembrī. L. 967. 16307b. Tiesu izpild. A. Lazdiņš.

Pastendes pag. valde izsludina par nederīgu nozādēto 238. labības grāmatu, kas 1935. g. izdota **Fricim Neimanim.**

1) Valsts zemes bankas **Daugavpils** nodalās prasības apmierināšanai 1937. g. 20. martā, plkst. 10, Daugavpils 1. civilnodalas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Jevlampija Semjona m. un Mistrjana Abvakuma d. Gavrilovu** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Daugavpils apr. **Kaļiņu pag. Pozdņakovas sādžā, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 14887. num. (14. grunti), 16,465 ha platībā;**

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 1250, —;

3) nekustamai mantai ir hipotēku parāds Ls 1200, —; Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-Ilūkstes zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpietiec līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelijā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalas kancelijā.

Grīvā, 1936. g. 4. septembrī. Tiesu izpildītājs E. Petriņis.

Daugavpils apgabalt. Ilūkstes apr. tiesu izpildītājs E. Petriņis (kanceļa Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) maksātnespējīgās parādnieces **Latviešu lauksaimnieku ekonomiskās sabiedrības** konkursa masas prasības apmierināšanai 1937. g. 13. martā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Kleofasa Kārļa d. Losovska** nekustamo mantu, kas atrodas Ilūkstes apr. **Lašu pag., ierakstīta zemes grāmatu reģistra 2039. folijā un sastāv no Vec un Jaun-Tizenhauznes muižas „Rodaņu māju“ vienas ceturtās iedaļas daļas, visa objekta platībā 38,40 ha.**

2) visa nekustamā manta novērtēta nodokļu ņemšanai par Ls 7965, —, bet solišana sāksies saskaņā ar Civilproc. nol. 1293. un 1326. p.;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda 1/4 no novērtējuma desmitā daļa, t. i. Ls 199,11 un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecība, ka nav iebildumu pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-Ilūkstes zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalas kancelijā.

Grīvā, 1936. g. 4. septembrī. Tiesu izpild. E. Petriņis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildīt. J. Avotņieks (kanceļa Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) **Latvijas hipotēku bankas** prasības piedziņai 1936. g. 14. novembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Pētera un Agripinus Ušakovu** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes pilsētā **Kr. Valdemāra (agrāk Instiūta) ielā 8, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 687. folijā un sastāv no zemes gabala 244 F — 1512 kv. m platībā;**

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 1500, —;

3) nekustamai mantai ir hipotēku parāds Ls 1800, —; Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 150, — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā;

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpietiec līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatīti tiesu izpildītāja kancelijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalas kancelijā.

Rēzeknē, 1936. g. 2. septembrī. L. 969. 16306b. Tiesu izpildītājs A. Lazdiņš.

Daugavpils apgabalt. Rēzeknes 1. iec. tiesu izpild. A. Lazdiņš (kanceļa Rēzeknē, Rūd. Blaumaņa ielā 16), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1282., 1283. līdz 1290. p., paziņo, ka:

1) **Latvijas hipotēku bankas** prasības piedziņai 193

Daugavpils apgabaltiesas Zilupes iec. tiesu izpild. K. Projums (kanceleja Zilupē, Pasta ielā 37), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Šķaunes pagasta valdes prasības Ls 333,49 piedzišanai 1936. g. 19. decembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas sēžu zālē pārdos 1. publiski izsolē Sevastjana Ludviga d. Vasiļevska nekustamo mantu, pilnā sastāvā, kas atrodas Ludzas apr. Šķaunes pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 16456. num. un sastāv no Davidenku sādžas 25. viens. (2 gab.) 6,858 ha platībā;

2) nekustamā manta publiski izsolē novērtēta par Ls 935.—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 900.— ar % Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 93,50 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rezeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemesgrāmatu nodaļu.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas kancelejā.

Zilupē, 1936. g. 5. septembrī. L. 431. 16317b

Tiesu izpild. K. Projums.

Daugavpils apgabaltiesas Zilupes iec. tiesu izpild. K. Projums (kanceleja Zilupē, Pasta ielā 37), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Šķaunes pagasta valdes prasības Ls 298,92 piedzišanai 1936. g. 19. decembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas sēžu zālē pārdos 1. publiski izsolē Aleksandrina un Felicitas Jezupa m. Svarinskis nekustamo mantu, pilnā sastāvā, kas atrodas Ludzas apr. Šķaunes pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 13507. num. un sastāv no Zlidniņu sādžas zemes 3. viens. 12,686 ha platībā;

2) nekustamā manta publiski izsolē novērtēta par Ls 1920.—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1300.— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 192.— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rezeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemesgrāmatu nodaļu.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas kancelejā.

Zilupē, 1936. g. 5. septembrī. L. 485. 16318

Tiesu izpild. K. Projums.

Daugavpils apgabaltiesas Zilupes iec. tiesu izpild. K. Projums (kanceleja Zilupē, Pasta ielā 37), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Šķaunes pagasta valdes prasības Ls 271,17 ar proc. piedzišanai 1936. g. 19. decembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas sēžu zālē pārdos 1. publiski izsolē Jāzepa Tadeuša d. Čivčīša, Franciskas Tadeuša m. Čivčīšs, Annas, Jāņa m. Katins, dzim. Visņevskis, un Kazimīras Jāzepa m. Čivčīšs nekustamo mantu, pilnā sastāvā, kas atrodas Ludzas apr. Šķaunes pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 9570. num. un sastāv no Čivčīšu sādžas zemes 5. viens. (2 gab.) 18,722 ha platībā;

2) nekustamā manta publiski izsolē novērtēta par Ls 1947.—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1400.—; Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 194,70 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rezeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemesgrāmatu nodaļu.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas kancelejā.

Zilupē, 1936. g. 5. septembrī. L. 480. 16319b

Tiesu izpild. K. Projums.

Daugavpils apgabaltiesas Zilupes iec. tiesu izpild. K. Projums (kanceleja Zilupē, Pasta ielā 37), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Rēzeknes nod. prasības Ls 2236,25 ar proc. piedzišanai 1937. g. 20. martā, plkst. 10, Daugavpils 3. civildalīšanas sēžu zālē pārdos 1. publiski izsolē Aleksandra Antona d. Tuļa nekustamo mantu, pilnā sastāvā, laks atrodas Rēzeknes apr. Bukmuižas pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 6111. num. un sastāv no zemes gab. 46 F. ar nosaukumu „Vāverītes“, 16,75 ha;

2) nekustamā manta publiski izsolē novērtēta par Ls 2300.—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1787,01 ar % Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 230.— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rezeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemesgrāmatu nodaļu.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas kancelejā.

Zilupē, 1936. g. 5. septembrī. L. 431. 16317b

Tiesu izpild. K. Projums.

Daugavpils apgabaltiesas Zilupes iec. tiesu izpild. K. Projums (kanceleja Zilupē, Pasta ielā 37), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Šķaunes pagasta valdes prasības Ls 298,92 piedzišanai 1936. g. 19. decembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas sēžu zālē pārdos 1. publiski izsolē Aleksandrina un Felicitas Jezupa m. Svarinskis nekustamo mantu, pilnā sastāvā, kas atrodas Ludzas apr. Šķaunes pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 13507. num. un sastāv no Zlidniņu sādžas zemes 3. viens. 12,686 ha platībā;

2) nekustamā manta publiski izsolē novērtēta par Ls 1920.—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1300.— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 192.— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rezeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemesgrāmatu nodaļu.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas kancelejā.

Zilupē, 1936. g. 5. septembrī. L. 485. 16318

Tiesu izpild. K. Projums.

Daugavpils apgabaltiesas Zilupes iec. tiesu izpild. K. Projums (kanceleja Zilupē, Pasta ielā 37), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Šķaunes pagasta valdes prasības Ls 271,17 ar proc. piedzišanai 1936. g. 19. decembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas sēžu zālē pārdos 1. publiski izsolē Jāzepa Tadeuša d. Čivčīša, Franciskas Tadeuša m. Čivčīšs, Annas, Jāņa m. Katins, dzim. Visņevskis, un Kazimīras Jāzepa m. Čivčīšs nekustamo mantu, pilnā sastāvā, kas atrodas Ludzas apr. Šķaunes pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 9570. num. un sastāv no Čivčīšu sādžas zemes 5. viens. (2 gab.) 18,722 ha platībā;

2) nekustamā manta publiski izsolē novērtēta par Ls 1947.—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1400.—; Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 194,70 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rezeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemesgrāmatu nodaļu.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas kancelejā.

Zilupē, 1936. g. 5. septembrī. L. 485. 16318

Tiesu izpild. K. Projums.

Daugavpils apgabaltiesas Zilupes iec. tiesu izpild. K. Projums (kanceleja Zilupē, Pasta ielā 37), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Šķaunes pagasta valdes prasības Ls 271,17 ar proc. piedzišanai 1936. g. 19. decembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civildalīšanas sēžu zālē pārdos 1. publiski izsolē Jāzepa Tadeuša d. Čivčīša, Franciskas Tadeuša m. Čivčīšs, Annas, Jāņa m. Katins, dzim. Visņevskis, un Kazimīras Jāzepa m. Čivčīšs nekustamo mantu, pilnā sastāvā, kas atrodas Ludzas apr. Šķaunes pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 9570. num. un sastāv no Čivčīšu sādžas zemes 5. viens. (2 gab.) 18,722 ha platībā;

2) nekustamā manta publiski izsolē novērtēta par Ls 1947.—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1400.—; Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 194,70 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rezeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemesgrāmatu nodaļu.

Valsts zemes banka,

(Rīgā, Valdemāra ielā 1b), pamatojoties uz lik. par Valsts zemes bankas aizd. nodrošināšanu ar tiesībām uz lauku nekustamo mantu (Lik. krāj. 1925. gada 111. un 1926. g. 35.), paziņo, ka: Valsts zemes bankas aizdevumu piedzišanai

1) Salaspils pag. valdes telpās 1936. g. 27. oktobrī, plkst. 10, pārdos atklātā izsolē Jāņa Eltermaņa tiesības uz Rīgas apr. Salaspils pagasta Salaspils muižas zemes gab. „Jaunreipēni” mājām, ar ēkām un citiem zemes piederumiem (skat. „Zem. Ier. Vēstn.” 604. num., 11. lapp., 10650);

2) saimniecība sastāv no: a) 21 ha zemes kopplatības; b) koka dzīvojamās ēkas, koka šķūna ar klēti zem viena jumta, koka šķūna ar kūti zem viena jumta;

3) solīšana sāksies no Ls 220.—;

4) solītajiem jānodod līdz izsoles sākumam izsoles noturēšanai pilnvarotam Valsts zemes bankas pārstāvim:

a) drošības naudu vienu piekto daļu no 3. pantā minētās summas, t. i. Ls 44.—;

b) Centrālās zemes ierīcības komitejas aplieciņu, ka pircējam atļauts iegūt no valsts zemes fonda iedalītu saimniecību.

Lūgumi aplieciņus iesniegt jāiesniedz Centrālās zemes ierīcības komitejai vismaz 2 nedēļas pirms izsoles dienas.

Tiesību ieguvējam tūlī pēc nosolīšanas jāpapildina iemaksātā drošības nauda līdz vienai piektai daļai no nosolītās summas. Pārējās četras piektdaļas jāiemaksa Valsts zemes bankā ne vēlāk kā divu nedēļu laikā, skaitot no izsoles dienas. Šo prasību neizpildīšanas gadījumā pircējs zaudē iemaksāto drošības naudu un tiesības uz saimniecību.

1936. g. 4. septembrī. ac. 6131 16242

Valsts zemes banka.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 14. sept., plkst. 12 Rīgā, Marijas ielā 18, 6. dz., pārdos vairāksolīšanā Dāvida Ripsa mēbeles, novērtētas par Ls 900.—, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1936. g. 28. aug. 16366b

Nodokļu piedzin. J. Kušķis.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 14. sept., plkst. 12 Rīgā, Avotu ielā 6-a, 11. dz., pārdos vairāksolīšanā Lāzara Ripsa mēbeles, novērtētas par Ls 660.—, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1936. g. 28. aug. 16367b

Nodokļu piedzin. J. Kušķis.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 14. sept., plkst. 12 Rīgā, Kr. Barona ielā 11, 4. dz., pārdos vairāksolīšanā Voldemāra Aikšņa mantu, novērtētu par Ls 1570.—, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1936. g. 7. sept. 16372b

Nodokļu piedzin. N. Springiis.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 15. septembrī, plkst. 11. Rīgā, Gričnieku ielā 33 veik., pārdos vairāksolīšanā Zaula - Abāmā Jadvokera kustamo mantu, novērtētu par Ls 1080.—, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1936. g. 7. sept. 16376

Nodokļu piedzin. A. Krauklis.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 15. septembrī, plkst. 11.30 Rīgā, Dzirnauvu ielā 53, 4. dz., pārdos vairāksolīšanā Alises Jegers mantu, novērtētu par Ls 226.—, viņas nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1936. g. 7. sept. 16374b

Nodokļu piedzin. N. Springiis.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 16. septembrī, plkst. 11 Rīgā, Avotu ielā 1/3, 13. dz., pārdos vairāksolīšanā Simona un Libes Dimenstēnu dzīvokļa iekārtu, novērtētu par L 580.—, viņu 1935. g. ienākuma nodokļa parāda piedzišanai.

Rīgā, 1936. g. 28. augustā.

Nodokļu piedz. E. Birke.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 16. septembrī, plkst. 11 Rīgā, Avotu ielā 13, 19. dz., pārdos vairāksolīšanā Hirša un Rachiles Bergmanu dzīvokļa iekārtu, novērtētu par Ls 430.—, viņu dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1936. g. 1. septembrī.

Nodokļu piedz. E. Birke.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 17. sept., plkst. 12 Rīgā, Kalēju ielā 9/11, nolikt. pārdos otrreizējā vairāksolīšanā Berka un Rocheles Liščiku iekārtas mēbeles, novērt. par Ls 5420.—, viņu dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1936. g. 7. sept. 16368b

Nodokļu piedzin. J. Kušķis.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 18. septembrī, plkst. 11 Rīgā, Kungu ielā 15, fabr., pārdos vairāksolīšanā Dāvida Skojnika mašīnas, novērtētas par Ls 1512.—, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1936. g. 7. sept. 16373b

Nodokļu piedzin. I. Cimurs.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 18. septembrī, plkst. 11 Rīgā, Dzirnauvu ielā 119, 13. dz., pārdos vairāksolīšanā Jūdelja Jackana mēbeles, novērtētas par Ls 245.—, viņa ienākuma nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1936. g. 4. septembrī.

Nodokļu piedz. E. Birke.

Rīgas pref. 2. iec. priekšnieks paziņo, ka 1936. g. 18. septembrī, plkst. 10 Rīgā, Parka ielā 4, 12. dz., Rīgas grāmatnīcības slimnīcas kases piedziņas lietā pārdos atklātā vairāksolīšanā izdevniecības „Haint” ipšn. Simona Vitenberga 1 decimālvārus, 1 ozolkoka amerikāņu pulci ar 9 atliktnēm, 1 egļu koka rakstāmgaldu ar 2 skap. un 1 atvilktni, 1 kāršu galdu, 7 dažādas rakstāmgaldus un 2000 kg makliatūru, kas novērtēti par Ls 450.—.

Pārdodamās mantas apskatāmas izsoles dienā un laikā uz vietas. 16261g

Iec. priekšn. v. (paraksts).

Rīgas prefektūras ārējā nodaļa izsludina par nederīgām nozaudētās šīs prefektūras izdotās automobiļu numurus: 1) 591. num., kas 1936. g. 19. martā izdots Paulim Andersonam un 2) 389. num., kas 1936. g. 5. martā izdots Kārlim Briņķim.

Radiofona abonentu kantoris izsludina par nederīgām nozaudētās radiofona abonentu atļaujas: 1) 93441, atļauju, kas 1934. g. 6. decembrī izdota Vulfam Deičam, 2) 52140, kas 1931. g. 13. maijā izdota Kazimiram Pavilaitim, 3) A27298, kas 1935. g. 9. decembrī izdota Lorencam Švarcam un 4) 69903, kas 1933. g. 8. maijā izdota Vilim Grundmanim. L 2972

Artillerijas laboratorijas priekšnieks izsludina par nederīgi nozaudēto 2433. personas aplieciņu, kas 1936. g. 17. jūnijā izdota praktiktantam Jānim Valdmānim. 15874z

Aknistes pag. valde izsludina par nederīgi nozaudētu 268. labības gram., ko šī pag. valde 1935. g. izdevusi Dārtai Mežaraps. 16230

Bebrenes pag. valde izsludina par nederīgi nozaudētu 365. labības gram., ko šī pag. valde 1935. g. izdevusi Jānim Stradān. 15882g

Demenes pag. valde izsludina par nederīgi nozaudētās šīs pag. valdes 1935. g. izdotās labības grāmatas: 1) 207., kas izdota ģenratim Krieviņam, un 2) 216., kas izdota ģenratim Baranovskim. 16226g

Gauru pag. valde izsludina par nederīgiem šīs pag. valdes izdotās: 1) 1786. labības gram., kas 1935. g. izdota Fomam Leskovam, un 2) 30484/3024. zirga pasi, kas 1936. g. 5. maijā izdota Staņislavas Paberžam un š. g. 13. maijā pārrakstīta Timoļevam Barkanam. 15888g

Madonas apr. polic. 1. iec. priekšn. izsludina par nozaudētu Ernesta Strupansa „Sauer-Son” sist. 53706. automātisku pistoli. 16215g

Stalbes pag. valde izsludina par nederīgi nozaudētu 55. labības grāmatu, ko šī pagasta valde 1935. g. izdevusi Eduardam Egļent. 15412g

Stoņpu pag. valde izsludina par nederīgi nozaudētu darba gram. R 55420/78072, ko Rīgas pils. valdes darba nod. 1932. g. 15. jūnijā izdevusi Bronislavam Gražulim. 15722g

Šķaunes pag. valde izsludina par nederīgiem šīs pag. valdes izdotās: 1) Latv. iekšz. pasi ser. MN 022444/840, ko šī pag. valde 1928. g. 3. maijā izdevusi Albertam Svarinskim. 16227z

Virgas pag. valde izsludina par nederīgiem šīs pag. valdes izdotās: 1) Latv. iekšz. pasi ser. ML № 024678/878, kas 1934. g. 20. jūnijā izdota Kārlim Ezermalim, un 2) 88. labības gram., kas 1935. g. izdota Andrejam Pelnēnam. 15730g

Labības biroja Ventspils noliktavu kancelejā

1936. g. 22. septembrī, plkst. 12, Ventspilī, **notīks uznēmēju rakst. sacensība labības ieņemšanas un izdošanas darbiem Ventspils noliktavās.** Piedāvājumi uzņemties šos darbus jāiesniedz līdz sacensības dienai plkst. 12 Ventspils noliktavu pārzinim sēgtās apkloksnēs un ar Ls 2.— zīmognod. Uz apkloksnēm jāraksta: „1936. g. 22. sept. sacensības komisijai“.

Tuvākas ziņas un sacensības nosacījumus var saņemt pie noliktavu pārzina Ventspilī un Rīgā Labības biroja, 6. istabā. Piedalīšanās sacensībā jānodrošina ar Ls 200.—. 16377

Rīgas pilsētas nekustamu īpašumu valde

š. g. 24. septembrī, plkst.

1. punkta un 51. p. un 607. p. 2. punkta. Ar to pašu dota pozitīva atbilde uz Anu-rija, Pechoica, Bankava, Mieža, Baula, Tālberga un Ventspils baptistu draudzes lūgumiem atcelt Tiesu palātas spriedumu šajā daļā.

Ventspils pilsētas pašvaldības pilnvarnieks savā kasācijas sūdzībā kā uz iemesliem atcelt spriedumu daļā, ar ko noraidīta viņa civilprasība, norāda uz to, ka spriedums šajā daļā pamatots uz nepareizi attēlotiem lietas materiāliem, jo pašai bankai bijusi iesniegta tikai viena obligācija par Ls 100.000, kurpretim divas: par Ls 30.000 un Ls 100.000 nekad nav bijušas bankas rīcībā, jo nodotas tieši Finanču ministrijai, un pēc šīm obligācijām banka nav saņēmusi nekādu naudu, bet mīnētās summas gan zaudētas tiesājamo vainas dēļ. Spriedumā esot pieļautas arī augstāk, Švēdes kasācijas sūdzībā, norādītās pretrunas, izšķirot vainības jautājumu un jautājumu par civilprasības apmierināšanu. Ja Tiesu palāta atzinusi prasības pamatu par pierādītu, bet apmēru par nepierādāmu parasta kārtībā, tad viņas pienākums bijis piemērot Civilproc. nolik. 809. panta un Civillik. 3455. p. nosacījumus.

Arī šie norādījumi atrod pamatojumu sprieduma saturā un tiesas izmeklēšanas materiālos. un tajā ziņā Tiesu palāta pieļāudusi Kriminālproc. lik. 810. p. un 788. p. 2. punkta pārkāpumu, kādēļ attiecībā uz Ventspils pilsētas pašvaldības civilprasību spriedums atcelams.

Ievērojot sacīto un vadoties no Kriminālproc. lik. 932., 932. un 949. p., Senāts nolēmj: Edgara-Oskara Švēdes, Pētera-Voldemāra Skujiņa un Fricā Asara kasācijas sūdzības atraidīt. Ieinteresēto personu: firmas „T. G. Antman“, Ludviga Pechoica, Karlīnes Bankavs, Indriķa Mieža, Ernesta Baula, Lāzera Tālberga un Ventspils baptistu draudzes kasācijas sūdzības atraidīt. Tiesu palātas spriedumu daļā, ar ko Švēde, Skujiņš un Asaris ataisnoti apsūdzībās pēc 1903. g. Sodulik. 51. p. un 552. p. 2. d. un 1. d. 1. punkta un 51. p. un 607. p. 2. punkta un atraidīta Ventspils pašvaldības civilprasība, atcelt un uzdot Tiesu palātai lūkot cauri lietu atceltajā daļā no jauna citā tiesas sastāvā.

62. 1935. g. 25. septembrī. Pēc 1903. g. Sodulik. 607¹. p. 2. un 1. d. apsūdzētā Anu-rija Rutkovska kasācijas sūdzība par Tiesu palātas 1935. g. 6. aprīļa spriedumu. (L. № 558.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilbers; atzi- numu dod vīrsprokurora biedrs F. Blūms.

Anu-riju Rutkovski Tiesu palāta sodījusi pēc 1903. g. Sodulik. 607¹. p. 2. d. par to, ka viņš 1933. g. 30. jūnijā Rēzeknē, zinā- dams par sava brāļa Salimona Rutkovska nolūku izvairīties no saistību pildīšanas Vaclavam un Teklai Aļševskiem pēc pē- dējiem 1929. gada 20. aprīlī izdotā alimentu raksta par Ls 3000,—, noslēdzis pie notāra Bankava ar savu brāli Salimonu līgumu par pēdējam piederošas Zvirgzdienes pagasta Visnaudes muižas jaunsaimniecības № 48f¹ pārdošanu viņam, tādā kārtā nodarot Vac- lavam un Teklai Aļševskiem zaudējumus Ls 3000.— apmērā, jo pēdējie savu saistību nevarēja no Salimona Rutkovska piedzīt.

Tiesu palātas atzinumi par tiesājamā Anu-rija Rutkovska vainīgumu, viņa tīšu, apzinātu rīcību un launo nolūku ir pietie- koši plaši un loģiski pareizi motivēti sprie- dumā. Notiesātā Anu-rija Rutkovska ka- sācijas sūdzības norādījumi, it kā viņam nebūtu bijis nekas zināms par brāļa Sal- imona saistību ar Aļševskiem, par viņa no- lūku izvairīties no šās saistības pildīšanas; ka viņu varētu vainot tikai neuzmanīgā rī- cībā, un viņa vainīgums un vainība neesot lietā pierādīti, — visi šie norādījumi atstā- jami neapsvērti, ievērojot Tiesu iek. lik. 5. p., jo attiecas uz lietas būtību, ko Tiesu palāta novērtējusi citādi, nekā to dara no- tiesātais.

Kasācijas sūdzībā notiesātais Anu-rijs Rutkovskis norāda, ka Tiesu palātai nebijis likumīga pamata apmierināt Aļševsku celto civilprasību Ls 3000,— apmērā, jo šo sum- mu no viņa par labu Aļševskiem jau pie- spriedusi civiltiesā. Šī nauda esot kāda soda nauda pēc līguma, kurā viņš, Anu-rijs Rutkovskis, neesot nemaz piedalījies. Bez tam, apgabaltiesā esot atstājusi Aļšev- sku celto civilprasību bez caurlūkošanas, kādēļ Tiesu palātas pienākums bijis atcelt pirmās instances spriedumu un nosūtīt tai lietu atpakaļ civilprasības caurlūkošanai pirmā instancē. Lūkojot cauri civilprasību

pēc būtības tikai otrā instancē, Tiesu palāta neesot ievērojusi to, ka katra lieta pēc būtības skatāma cauri divās instancēs.

Arī šie norādījumi nepelna ievēribas.

No lietas redzams, ka civiltiesā apmierinājusi to Aļševsku prasību pret Salimonu Rutkovski, kas bija celta uz viņu starpā noslēgtā līguma pamata. Tiesu palāta konkrētā lietā piespriedusi no Anufrija Rutkovska Aļševsku labā zaudējumus, kurus tas nodarījis Aļševskiem nozieguma ceļā, pastāvēdajot to kopīgi ar Salimonu Rutkovski un ar to padarot par neiespējamu piedzīt no Salimona Rutkovska Aļševskiem par labu ar civiltiesas spriedumu piesprieštos Ls 3000.—. No sacītā redzams, ka jautājums grozās ap prasībām, kas izriet no dažādiem pamatiem un ne starp vienām un tām pašām, bet dažādām personām. Tiesu palāta konstatējusi, ka tiesājamā Anufrija Rutkovska vainas dēļ Aļševskiem ņemta iespēja piedzīt no Salimona Rutkovska Ls 3000.—, ar ko Aļševskiem nodarīts zaudējums minētās summas apmērā. Šā zaudējuma atlīdzību prasījuši Aļševski savā civilprasībā pret Anufriju Rutkovski, un, apmierinot to, Tiesu palāta nav pielaidusi nekādas nepareizības, bet rīkojusies saskaņā ar Kriminālproc. lik. 10. un 788. pantu un Viet. civillik. 3444. p. Kā apgabaltiesa, tā Tiesu palāta atzinušas Anufriju Rutkovski par vainīgu tajā noziedzīgā nodarījumā, ar kuru nodarīts zaudējums civilprasītājiem. Apgabaltiesa civilprasību atstājusi bez caurskatīšanas, nepareizi izprotot Kriminālproc. lik. 10. p. un Viet. civillik. 3444. un 3438. pantā minētās cēloņsakarības un vainas jēdzienus. Tiesu palāta šo nepareizību izlabojusi, un civilprasības robežās noteikusi piedzenamo zaudējumu apmērus.

Civilprasībai krimināllietās ir tikai blakus nozīme, to pieļauj tikai izņēmuma veidā, kā prasību par zaudējumiem, kas nodarīti ar tiesājamam inkriminēto noziedzīgo darbību. Izšķirot krimināllietā vainības jautājumu, tiesas pirmā instancē neizbēgami katru reizi dod atbildi arī uz jautājumu par civilprasības pamatu. Tādēļ civilprasības atstāšana bez caurlūkošanas tiesas pirmā instancē tādu vai citādu iemeslu dēļ nevar noderēt par pamatu otrai instancē, atceļot spriedumu, nosūtīt lietu atpakaļ

pirmajai instancē caurlūkošanai par civilprasības apmēru, jo šas prasības pamats jau apsvērts un atbilde uz to dota sakarā ar vainības jautājumu, bet pirmās instances nepareiza rīcība par civilprasības apmēru izlabojama ar otrās instances spriedumu, kā to pareizi darījusi Tiesu palāta arī šajā gadījumā.

Neatrodot iemeslu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai, Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 932. p., nolēmj: Anufrija Rutkovska kasācijas sūdzību atraidīt.

63. 1935. g. 25. septembrī. Pēc 1903. g. Sodu lik. 157. p. 1. d. apsūdzētā Simaņa-Leibas Golcmana - Holcmana kasācijas sūdzība par Tiesu palātas 1935. g. 3. maija spriedumu. (L. Nē 579.)

Sēdi vada priekšsēdētājs A. Gubens; referē senātors J. Balodis; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Tiesu palāta apstiprinājusi Rīgas apgabaltiesas spriedumu, ar kuru tiesājamais Golcmanis - Holcmanis atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka viņš iesniedzis apzināti nepatiesu ziņojumu Rīgas apgabaltiesas prokuroram, kurā norādījis, ka Rīgas pilsetas 4. iecirkņa izmeklēšanas tiesnesis Raue, izmeklējot viņa apsūdzības lietu par piesavināšanos, pieprasījis no viņa kā dāvanu naudu, apsoties tās saņemšanas gadījumā nosūtīt viņa lietu izbeigšanai un norādot, ka pretējā gadījumā lieta var beigties viņam nelabvēlīgi; ka minētais izmeklēšanas tiesnesis pēc tādējādi pieprasīta kukuļa saņemšanas arī divas reizes viņu brīdinājis no priekšā stāvošām krātīšanām, piesūtījis viņam rakstiska veidā sagatavotas atbildes, kādas viņam jādod pie nopratīšanas, uzaicinājis viņu pie sevis mājās un restorānos, kur, starp citu, uz viņa rēķina dzēris un uzdzīvojis. Šādu tiesājamā nodarījumu tiesa kvalificējusi pēc 1903. g. Sodu lik. 157. p. 1. d. paredzētām pazīmēm. Savā kasācijas sūdzībā kā uz iemeslu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai tiesājamais aizrādījis, ka viņam inkriminētā darbība, kādu atzinusi par pierādītu tiesa, no 1903. g. Sodu lik. 157. p. sastāva viedokļa neesot sodāma. Minētais pants noteicot sodu par apzināti nepatiesa ziņojuma iesniegšanu noziedzīga nodarījumu

ma vai dienesta pārkāpuma izdarīšana pret noteiktu personu tādai varai, no kuras atkarājas kriminālvajāšanas ierosināšana vai saukšana pie disciplinārbildības: par tādu varas organu nevarot uzskatīt apgabaltiesas prokuroru attiecībā uz izmeklēšanas tiesnešu dienesta darbību, jo, saskaņā ar Kriminālproc. lik. 1031. un 1032. p. nosacījumiem, kriminālvajāšanu par minēto personu dienesta noziedzīgiem nodarījumiem varot uzsākt tikai Senāta Apvienotā sapulce. -- Šādi norādījumi nav uzskatāmi par pamatotiem. Prokurātūras amatpersonu pienākumos, ar Tiesu iekārtas un Kriminālprocesa likumu nosacījumiem norādītās robežās, ietilpst apkarot visus noziedzīgus nodarījumus valstī. Pēc Tiesu iek. lik. 178. p. nosacījumiem, prokurātūras amatpersonas, kā likumu sargi, par visām tiesu iestāžu un amatpersonu dienestdarbībā novērotām nelikumībām un nolaidībām ziņo šajā pantā norādītiem uzraudzības orgāniem, bet gadījumos, kad šīs personas apsūdz dienesta noziedzīgos nodarījumos, prokurātūras amatpersonu pienākums ir uzturēt apsūdzību tiesā (Kriminālproc. lik. 4. p.). Attiecība uz valsts civilresoru dienestpersonām, kad ir norādījumi, ka šīs personas izdarījušas dienesta noziedzīgus nodarījumus, prokurātūrai ir tiesība un pienākums ierosināt kriminālvajāšanu (Kriminālproc. lik. 1028.—1030. p.). Attiecībā uz tiesu resora amatpersonām, Kriminālproc. lik. 1031. p. gan satur norādījumu, ka kriminālvajāšanu pret viņiem dienesta noziedzīgos nodarījumos uzsāk Senāta Apvienotā sapulce, bet šis norādījums negroza prokurātūras uzdevuma būtību — vajāt noziedzīgos nodarījumus un rūpēties par to, lai vainīgie saņemtu sodu. Nemot vērā prokurātūras vienības principu un it sevišķi Tiesu iek. lik. 178. p. nosacījumus, katra prokuroram iesniegta sūdzība vai ziņojums par noziedzīga nodarījuma notikumu uzskatāms par iesniegtu tai varai, no kuras atkarājas ierosināt kriminālvajāšanu pret vainīgo. Tādēļ nodibinot spriedumā, ka tiesājamais Golcmanis-Holcmanis savā ziņojumā Rīgas apgabaltiesas prokuroram apzināti nepatiesi apsūdzējis izmeklēšanas tiesnesi kukuļa naudas pieprasīšanā un saņemšanā no viņa un dažādos citos nodarījumos, kam disciplinār-

pārkāpumu raksturs, un lūdzis to saukt pie likumīgas atbildības, tiesa, pretēji norādījumiem kasācijas sūdzībā, šo tiesājamā nodarījumu pareizi kvalificējusi pēc 1903. gada Sodū lik. 157. p. 1. d. paredzētām pazīmēm. Novērtējot apsūdzības faktisko pusi, Tiesu palāta, Kriminālproc. lik. 779. un 909. p. robežās, ir pietiekoši plaši un vispusīgi pārbaudījusi visus pierādījumus lietā un atspēkojusi tiesājamā taisnošanās apgalvojumu, ka viņa ziņojumā aprādītie apstākļi saskanējuši ar patiesību un ka ziņojumam bijuši pamatoti iemesli. Tiesas atzinums loģiski izriet no to fakti apsvēruma, uz kuriem viņa atsaucās spriedumā. Ar to atkrit apgalvojums, ka tiesa neesot nodibinājusi tiesājamam inkriminētā nozieguma sastāvu, it sevišķi tiesājamā subjektīvo vainīgumu — viņa ļaunprātīgo rīcību. Noraidot tiesājamā lūgumu par liecinieku Rašas Holcmanis un Meiera Mironoviča izaicināšanu, atrodot, ka liecinieki uzdoti pēc Kriminālproc. lik. 605. p. paredzētā termiņa notecēšanas tādu apstākļu apliecināšanai, kuri nav uzskatāmi par jaunatklātiem. Tiesu palāta nav pārkāpusi Kriminālproc. lik. 623. un 897. p.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 932. p., Senāts nolēmj: Simaņa - Leibas Golcmaņa - Holcmaņa kasācijas sūdzību atraidīt.

64. 1935. g. 25. septembri. Pēc Sodū lik. 578. p. 1. d. apsūdzētā Andreja Kalniņa kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 6. maija spriedumu. (L. Nē 694.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors J. Balodis; atzinumu doš virsprokurora biedrs F. Blūms.

Lietas faktiskā puse, kā to nodibinājusi tiesa, bijusi tā, ka tiesājamais Andrejs Kalniņš, būdams kopā ar savu dēlu Edgaru Kalniņu un citām personām medībās, ar suņiem izdzinuši no valsts meža (liecinieks Liepiņš) zaķi, kuŗu Edgars Kalniņš apmēram 100 metrus no valsts meža robežām sašāvis, bet suņi sašauto zaķi iedzinuši atpakaļ valsts mežā. Sekodams sašautam zaķim p a p ē d ā m, Andrejs Kalniņš valsts meža nogabalā nokritušo zaķi suņiem atņēmis un to pēc tam iznesis uz privātas

zemes. Spriedumā par pierādītiem atzīti apstākļi deva tiesai pamatu slēdzienam, ka tiesājamais Kalniņš medījis valsts meža nogabalā patvaļīgi, jo tiesājamam atļauja medīt valstij piederošā mežā nav bijusi. Tas apstākļi, ka zaķi sašāvis nevis tiesājamais, bet otrs mednieks, — tiesājamā dēls, pēc tieta noskaidrotiem apstākļiem, neizslēdz tiesājamā atbildību celtajā apsūdzībā: medību likums (15. p.) noliedz sekot pa pēdām sašautam medījumam uz svešas zemes, kur medišanai nav atļaujas, un tāda sekošana medījumam resp. sašautā medījuma gūstīšana uz svešas zemes bez atļaujas arī pielīdzināma neatļautai, patvaļīgai medišanai, ko paredz Sodū lik. 578. p. Tiesas spriedumā nav vērojama novirzīšanās no kasācijas sūdzībā norādīto likumu nosacījumiem.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., Senāts nolēmj: Andreja Kalniņa kasācijas sūdzību atraidīt.

65. 1935. g. 25. septembrī. Pēc Sodū lik. 578. un 264. panta apsūdzētā Kārļa Selderiņa kasācijas sūdzība par Liepājas apgabaltiesas 1935. g. 3. jūnija spriedumu. (L. № 708.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors J. Balodis; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Lietas faktiskā puse, kā to, sakarā ar liecinieka Langmaņa liecību, nodibinājusi tiesa, bijusi tā, ka tiesājamais Selderiņš kopā ar līdzapsūdzēto Jansonu, kuram bijusi līdzpanemta medību bise, iegājuši valsts mežā, kur Jansons sagatavojis bisi šaušanas gatavībā, bet tiesājamais Selderiņš, pēc norunas ar Jansonu, sācis dzīt (uzmeklēt) medījumu. Tādi pār pierādītiem atzīti apstākļi, ievērojot, ka tiesājamajiem nav bijis ne medību apliecības, ne atļaujas medīt valsts meža nogabalā, attaisno slēdzienu, ka abu tiesājamo rīcība atbilst Sodū lik. 264. p. un 578. p. 1. d. paredzētām pazīmēm. Tas apstākļi, ka tiesājamam Selderiņam, atrodoties notikuma laika valsts mežā, nav bijusi līdzī medību bise, bet tāda bise bijusi tikai otram apsūdzētam, un ka viņš un arī līdzapsūdzētais Jansons nav nevienu meža kustomi nošāvuši, ne noķēruši, pie lietā nodibināta stāvokļa

neizslēdz atbildību patvaļīgā medišanā: tādu medišanas faktu tiesa nodibinājusi ar to, ka tiesājamie, kopīgi rīkojoties, sākusi uz zeme klēt meža nogabalā medījumu, lai to nošautu. — ar tādu rīcību viņi arī uzsākuši medības. Bet nodibinot tiesājamā Selderiņa aprādītā veida darbību, tiesa ir atspēkojusi viņa taisnošanās apgalvojumu, ka viņš bez medību rīkiem valsts mežā tikai „pastaigājies” un stāvējis blakus līdzapsūdzētam Jansonam. Tādēļ atkrit, kā nepamatoti, arī visi kasācijas sūdzības norādījumi, ka tiesa neesot nodibinājusi tiesājamā Selderiņa rīcībā Sodū lik. 578. p. 1. d. un 264. p. nepieciešamās pazīmes: no sprieduma satura vērojams pretējais.

Pārsūdzētā sprieduma atcelšanai nav pamatota lēmuma, kādēļ Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., nolēmj: Kārļa Selderiņa kasācijas sūdzību atraidīt.

66. 1935. g. 25. septembrī. Pēc Sodū lik. 399. p. apsūdzētā Aleksandra Boldāna kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 1. aprīļa spriedumu. (L. № 727.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilbers; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Spriedumā apgabaltiesa nodibinājusi, ka apsūdzētais Aleksandrs Boldāns, vadot automobili pāri neapsargātai pārbrauktuvei dzelzceļa līnijas posmā Dzintari - Majori, pārkāpjot instrukcijas par ceļu lietošanu un satiksmes kārtību II. panta nosacījumus, nav apturējis automobili, nedz samazinājis ātrumu, lai pārliecinātos, vai netuvojas vilciens, lai gan pie pārbrauktuves bijusi uzstādīta zīme, ka pārbrauktuve nav apsargāta, bet braucis, līdz kamēr sadūries ar ceļā esošo vilciena lokomotīvi. Par šādu rīcību apgabaltiesa sodījusi Boldānu pēc Sodū lik. 399. p. Spriedumā apgabaltiesa apsvērusi arī jautājumu, kāda nozīme varētu būt konkrēta lieta tam, vai arī lokomotīves vadītājs no savas puses ievērojis visus nosacījumus un vai viņš ir arī devis brīdinājuma signālus, tuvojoties pārbrauktuvei; šajā jautājumā apgabaltiesa nākusi pie pareiza atzinuma, ka

lokomotīves vadītāja rīcība nevar noderēt par pamatu atsvabināt Boldānu no atbildības pēc Sodu lik. 399. p. tādēļ, ka viņš pats nav ievērojis instrukcijas noteikumus par ceļu lietošanu un satiksmes kārtību, kam par sekām bijusi sadursme ar lokomotīvi.

Instrukcijas par ceļu lietošanu un satiksmes kārtību 11. pants noteic, ka dzelzceļa pārbrauktuvju un pāreju lietotājiem, — braucējiem, gāiējiem u. t. t. pie brīdinājuma zīmēm jāapstājas vai jāsamazina ātrums, lai pārliecinātos, vai apsargājamās pārbrauktuves barjeri ir vaļā, vai pārbrauktuvei netuvojas vilciens vai cits satiksmes līdzeklis un vai par tādu tuvošanos netiek doti brīdinājuma signāli. Par kādām brīdinājuma zīmēm runā instrukcijas 11. pants, redzams no viņa piezīmes, kurā norādīts uz starptautiskām brīdinājuma zīmēm (Lkr. 1930. g. 130) un uz „Vald. Vēstn.” 1931. g. 83. num. publicētām zīmēm. Konstatējot, ka apsūdzētais tuvojas neapsargatai pārbrauktuvei, kuņas tuvumu vēstījis uzstādīta zīme, apgabaltiesa ar to pašu, pretēji kasācijas sūdzības norādījumiem, savā spriedumā arī norādījusi tos priekšnoteikumus, kuri prasīja, lai apsūdzētais, vai nu aptur automobilī, vai samazina ātrumu un pārliecinās, vai netuvojas vilciens, un konstatējusi, ka apsūdzētais nav ievērojis instrukcijas 11. p. prasības, radot ar to sadursmi ar lokomotīvi. Kasācijas sūdzībā minētie norādījumi, kāda nozīme būtu piešķirama atsevišķiem faktiem un kādi slēdzieni būtu taisāmi no lietas materiālu novērtējumiem, — attiecas uz būtību un atstājami neapsvērti, ievērojot Tiesu iek. lik. 5. p. Nav uzskatāms par jemeslu atcelt spriedumu arī tas, ka apgabaltiesa noraidījusi apsūdzētā lūgumu pārpratināt divus lieciniekus. Viņu apliecināmos apstākļus tiesa atzinusi par tādiem, kam nav izšķiroša nozīme lietā, un lūgumu noraidījusi saskaņā ar Kriminālproc. lik. 189. pantu. Bez tam, no sprieduma vērojams, ka apgabaltiesa ievērojusi arī tos apellācijas sūdzībā norādītos momentus, kuŗu apstiprināšanai bija uzdoti noraidīt liecinieki, bet, kā vērojams no sprieduma izpratnes, atzinusi tos par nenozīmīgiem lietā. Spriedums atbilst Kriminālproc. lik. 152. p. prasībām. Nav saska-

tāmas nekādas loģiskas pretrunas arī sprieduma motivos, kuŗus Boldāns nepareizi attēlo savā kasācijas sūdzībā, jaucot sprieduma saturu ar saviem personīgiem lietas apstākļu novērtējumiem un atzinumiem, kuŗi nesaskan ar apgabaltiesas sprieduma saturu.

Neatrodot jemeslu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai, Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., nolēmj: Aleksandra Boldāna kasācijas sūdzību atraidīt.

67. 1935. g. 25. septembrī. Pēc Sodu lik. 541. p. 2. d. apsūdzētā Voldemāra Jaunzema kasācijas sūdzība par Tiesu palātas 1935. g. 5. jūlija spriedumu. (L. № 762.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilbers; atzinumu dod vīrsprokurora biedrs F. Blūms.

Tiesu palāta spriedumā nodibinājusi, ka Voldemārs Jaunzems, būdams par firmas „Ed. Jaunzems un biedri” vadītāju, piesavinājies, paturot savā labā, šās firmas līdzīpašniecēm Aleksandrai, Tamārai un Izoldei Jaunzems piederošus viņam uzticētus Ls 1067,25, kādā apmērā arī apmierinājusi Aleksandras, Tamaras un Izoldes Jaunzems celto civīlprasību. Spriedumā Tiesu palāta konstatējusi, ka Voldemārs Jaunzems bijis firmas „Ed. Jaunzems un biedri” līdzīpašnieks vienā ceturtdaļā un ka viņš nav iegrāmatojis no firmas „C. J. Šereševskis” saņemto bonu Ls 800.— apmērā un ierakstījis vēl izdevumos Ls 623.— vairāk nekā faktiski ticis izdots, pie kam visu šo naudu — Ls 1423.— paturējis savā labā. Atvelkot no šās summas 1/4 kā pašam Voldemāram Jaunzemam piederošu, pārējos Ls 1067,25 viņš piesavinājis kā svešu, viņam nepiederošu mantu. Jaunzema kasācijas sūdzībā izteiktais ieskaits, it kā kopīpašumā esošas firmas vadītājs, kam pašam pieder 1/4 no firmas īpašuma, nemaz nebūtu darāms par atbildīgu Sodu lik. 541. p. paredzētā noziegumā, bet varētu nest tikai civīltiesisku atbildību, ir nepareizs. Piesavinoties no firmas summām viņam nepiederošas pārējo firmas līdzīpašnieku daļas, šāds līdzīpašnieks izdara Sodu lik. 541. p. paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Pēc Sodu lik. 541. p. sodāms tas, kas

37

piesavināties viņam uzticētu svešu kustu mantu, vienlīdz, lai kāda tā arī būtu; vai tā būtu cietušo personu pilnīgā īpašumā, vai kopīpašumā ar vainīgo, jo 541. p. minētās mantas jēdziens aptver katru kustu mantu, arī kopīpašumā esošu.

Jautājumu par kopīpašumu Tiesu palāta ievērojusi un civiltprasību apmierinājusi vienīgi cietušām piederošā piesavinātās mantas daļā. Pretēji kasācijas sūdzības norādījumiem, taisot savu spriedumu, Tiesu palāta ņēmusi vērā kā eksperta atzinumu, tā liecinieku Ronnimoisa, Narkeviča un Diesšnera apliecinātās apstākļus, un Tiesu palātas atzinumi saskan ar šiem lietas materiāliem. Eksperts noteicis zaudējumu apmēru izejot no grāmatvedības apskates rezultātiem. Liecinieks Narkevičs tieši liecinājis, ka Voldemārs Jaunzems atzinis gan, ka viņam ir speciāla klade ar apgrozījumu ierakstiem, bet atteicies nodot šo kladi konkursa valdei. Par tādu pat speciālu kladi, kuŗas saturu viņš neesot redzējis, liecinājis arī Ronnimoiss, un pēdējais, pretēji kasācijas sūdzības norādījumiem, nebūt nav liecinājis, ka kasi no Jaunzema viņš pieņēmis pēc šās speciāli savam vajadzībam vestās Jaunzema klades, bet gan pēc mazākās kases grāmatas - klades. No lietisko pierādījumu apskates protokoliem redzams, ka šās kases grāmatas-klades pievienotas lietai un eksperts tās ņēmis vērā. Pretēji Voldemāra Jaunzema kasācijas sūdzības apgalvojumiem, Tiesu palāta ievērojusi Kriminālproc. lik. 779. p. prasības, pareizi attēlojusi savā spriedumā tiesas izmeklēšanas materiālus, un viņas spriedums atbilst Kriminālproc. lik. 810. p. prasībām. Runa tieši pretim Noteikumam par firmu L. 8. un 9. p. kasācijas sūdzībā izteiktais ieskaits, it kā „firmas” un juridiskas personas jēdzieni viens otru izslēgtu. Firma ir tirgotāja vārds, ko viņš lieto tirdzniecībā izdarot savus darījumus un parakstoties (1. p.), un tirdzniecību var piekopt arī juridiskas personas zem zināmas firmas (8. un 9. p.), bet no Voldemāram Jaunzēmam inkriminētā Sodu lik. 541. p. paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva viendokļa ir nenozīmīgs jautājums par to, vai piesavinātā svešā nauda piederējusi juridiskai vai fiziskai personai vai fizisku personu sabiedrībai, jo no šā apstākļa ne-

grozās ne krimināl-, ne civiltālbildība par piesavināšanos.

Neatrodot iemeslu atcelt spriedumu, Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 932. p., nolēmj: Voldemāra Jaunzema kasācijas sūdzību atraidīt.

68. 1935. g. 26. oktobrī. Pēc Sodu lik. 565. p. 1. d. apsūdzētā Arnolda-Gustava Everssa kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 14. marta spriedumu. (L. № 480.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilberš; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Apstiprinot miertiesneša spriedumu, apgabaltiesa sodījusi Arnoldu-Gustavu Everssu pēc Sodu lik. 565. p. 1. d. par to, ka viņš 1934. gada sākumā, nolūkā izvairīties no parādu maksāšanas kreditoriem, izcirtis viņam piederošās Braslavas pagastā Dzērves mājas mežu, zinādams, ka minētā māja līdz ar mežu aprakstīti un nolikti pārdošanā viņa kreditoru prasību apmierināšanai.

Spriedumā tiesa konstatējusi, ka uz apsūdzētam Everssam piederošām Dzērves mājām vērsuši parādu piedziņu kreditori Baltijas lauksaimnieku biedrības krājaizdevu sabiedrība un Latvijas Zemes banka, sakarā ar ko 1933. g. 21. oktobrī notikušā publiskā izsolē Dzērves mājas pārdotas par Ls 23,000.--, kāda summa nesegusi minētās krājaizdevu sabiedrības prasību. Šī izsole no apgabaltiesas atzīta par nenotikušu tādēļ, ka pircējs nav samaksājis pirkuma summu, pēc kam Baltijas lauksaimnieku biedrības krājaizdevu sabiedrība paturējusi sev Dzērves mājas par minēto summu. Starpbrīdī starp 1933. gada 21. oktobrī notikušo izsoli un mājas paturēšanu no krājaizdevu sabiedrības apsūdzētais Everss pārdevis un nocirtis Dzērves mājas mežu, nolūkā izvairīties no parādu samaksas kreditoriem, nodarot tiem ar tādu rīcību kaitējumu. Spriedumā tiesa arī nodibinājusi, ka apsūdzētais, tā rīkodamies, zinājis, ka māja līdz ar mežu aprakstīti un nolikti pārdošanā kreditoru prasību apmierināšanai. Šādi spriedumā nodibināti apstākļi deva pamatu apgabaltiesas šlēdzie-

nam par apsūdzētā Eversa vainību Sodu lik. 565. p. 1. d. paredzētā noziegumā.

Kā redzams no paša notiesātā kasācijas sūdzības saturā un apgabaltiesas sprieduma, kā nodarījuma pastrādāšanas laikā, tā līdz pat kasācijas sūdzības iesniegšanai Dzērves māja līdz ar tās mežu vēl nebija pārgājusi kredītores Baltijas lauksaimnieku biedrības krājaizdevu sabiedrības īpašumā, jo apgabaltiesa atcēlusi 1933. gada 21. oktobra izsolī, un, kā paskaidro pats notiesātais Everss savā kasācijas sūdzībā, — Senāts atcēlis arī Tiesu palātas lēmumu par šās mājas piešķiršanu minētai krājaizdevu sabiedrībai, kādēļ, pretēji kasācijas sūdzībā izteiktam ieskatam, nav saskatāmas nekādas nepareizības apgabaltiesas atzinumā, ka apsūdzētais Everss izcirtis viņam pašam piederošās aprakstītās pārdošanai mājas robežās mežu, nodarot ar to kaitējumu kreditoriem. Šis pēdējais atzinums atrod pamatojumu tajos spriedumā nodibinātos apstākļos, ka par māju pirmā izsolē piedāvātā summa Ls 23.000, — nesegusi krājaizdevu sabiedrības prasību, un ka par to pašu summu, pēc kasācijas sūdzības norādījuma, sabiedrība arī paturējusi sev šo māju, bet Senāts šajā daļā atcēlis Tiesu palātas lēmumu, un ka pēc pirmās izsoles ar apsūdzētā rīcību — meža izciršanu — mājas vērtība vēl samazinājusies. Tādos lietās apstākļos, noraidot apsūdzētā lūgumu izprasīt un pievienot šai lietai Senāta darbvedībā esošo lietu par Dzērves mājas pārdošanu aiz tā motīva, ka tādai lietai izprasišanai nevarētu būt nozīmes lieta, — apgabaltiesa nav pārkāpusi Kriminālproc. lik. 189. p. Pēc pirmās izsoles anulēšanas, līdz jaunai izsolei vai līdz nekustamās mantas pārvešanai uz kreditora vārda, izsolē nozīmēta nekustama manta, saskaņā ar Civīlproc. lik. 1171. p. (1914. g. izd.), vēl skaitās parādnieka īpašums, pretēji kasācijas sūdzībā izteiktiem ieskatiem, līdz ar ko atkrit visi kasācijas sūdzības norādījumi uz to, it kā paturot sev aprakstīto mantu pēc pirmās izsoles atzīšanas par neesošu, kreditors būtu uzskatāms par īpašnieku, sākot no pirmās izsoles dienas.

Neatrodot iemeslu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai, Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., nolēmj: Arnolda-Gustava Eversa kasācijas sūdzību atraidīt.

69. 1935. g. 26. oktobri. Pēc Sodu lik. 380. un 381. panta apsūdzētā Hirša Drujāna kasācijas sūdzība par Daugavpils apgabaltiesas 1935. gada 23. marta spriedumu. (L. № 726.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilbers; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Spriedumā apgabaltiesa konstatējusi, ka apsūdzētais Hiršs Drujāns 1934. g. 16. maijā saņēmis no Ludzas pilsētas valdes apliecību № 733 (miert. akts l. 18), ar kuru atļauts Drujānam izdarīt remontus viņam piederošā mājā Daugavpils ielā: izlabot fundamentu, ierīkot koridorā atejas vietu, pārmāinīt ēkas sienās 5 sapuvušos vaiņagus un izlabot trīs logus. Pēc šās atļaujas saņemšanas, Drujāns pavisam noplēsis veco ēku, paplašinājis pamatus tai, no divām pusēm iemūrējot jaunus fundamentus, un uz šiem jaunajiem pamatiem sācis celt jaunu koka dzīvojamā ēku ar skārda jumtu, pēc šās jauncelamās ēkas samēriem liecis izgatavot it kā agrākās vecās ēkas iekšējās iekārtas pārbūves plānu, kuru iesniedzis Ludzas pilsētas valdei. Pēdējā, nepārbaudot plānu dabā (miert. akts l. 56), apstiprinājusi to izpildīšanai, savā uzrakstā uz šī plāna uzsverot, ka pie būves darbiem jāievēro būvniecības noteikumus paredzētie attālumi (miert. akts l. 17). Šos attālumus Drujāns nebija ievērojis, un viņa jaunceltā, bez pilsētas valdes atļaujas, koka dzīvojamā ēka atzīta par apdraudošu sabiedrisko drošību ugunsgrēka ziņā. Tādēļ apgabaltiesa sodījusi Drujānu pēc Sodu lik. 380. un 381. p. un nospriedusi nojaukt šo ēku. Apgabaltiesas atzinumi pamatoti uz tiesas materiāliem un spriedumā nodibinātā apsūdzētā Drujāna rīcībā redzamas visas Sodu lik. 380. un 381. p. paredzēto noziedzīgo nodarījumu pazīmes. Sodu lik. 36. p. 2. d. 1. punkta piemērošanu konkrētā lieta apgabaltiesa plaši motīvējusi, un šajā daļā spriedums atrod pamatojumu eksperta inženiera Zileviča atzinumā, ka jaunbūvējamā ēka apdraud sabiedrisko drošību ugunsgrēka ziņā, ievērojot nepilnīgo, likuma prasībām un noteikumiem neatbilstošu attālumu no kaimiņu robežām un ēkām un neiespējamību uzcelt ugunsdrošus mūrus mazās telpas dēļ starp jauncelamo apsūdzētā ēku un kaimiņu ēkām.

Kasācijas sūdzībā notiesātais Drujāns nepareizi attēlo lietas materiālus un sprieduma saturu, apgalvojot, ka jaunbūves plāns apstiprināts pēc tam, kad pilsētas valdes loceklis to pārbaudījis uz vietas (l. 56 mirt. akts). Tāpat, pretēji kasācijas sūdzības apgalvojumiem, apgabaltiesa minējusi motīvus, kuru dēļ noraidīts apsūdzētā lūgums izdarīt vietas apskati trešo reizi.

Ir pareizs kasācijas sūdzības norādījums, ka pēc tam, kad Musjas Kochanovs civilprasību bija noraidījis miertiesnesis, un viņa spriedums šajā daļā, kā nepārsūdzēts no civilprasītājas, bija stājies spēkā, — otrā tiesas instancē Musja Kochanovs vairs nevarēja piedalīties lietā ne personīgi, ne caur pilnvarniekiem. Pielaižot viņu ņemt daļību lietā otrā instancē, apgabaltiesa izgājusi no Kriminālproc. lik. 187. un 189. p. robežām. Tomēr, konkrētā lietā šāda nepareizība nevar noderēt par pamatu atcelt apgabaltiesas spriedumu, jo apsūdzētā vainību apgabaltiesa nodibinājusi ar tiem datiem, kādi bija noskaidroti jau tiesas pirmā instancē, un apgabaltiesa pievienojusies miertiesneses motīviem. Nepelna ievēribas kasācijas sūdzības norādījums vispārējās frāzēs, it kā „Vald. Vēstn.” 1935. g. 101., 102. un 104. num. publicētie Ludzas saistošie būvnoteikumi pilnīgi attaisnotu apsūdzētā Drujāna augstāk aprakstīto rīcību. Kasācijas sūdzībā nav norādīti tie Ludzas saistošo būvnoteikumu pantī, kurī, pēc notiesātā Drujāna domām, pilnīgi attaisnotu viņa rīcību, bet šo būvnoteikumu 25. p. 1.—3. punkts gan runa par minimāliem atstatumiem no robežas un par nepieciešamiem pretuguns mūriem, ja šie atstatumi ir mazāki par noteiktiem 4 metriem. Spriedumā nodibināts, ka ēka uzcelta 0,75 m no kaimiņa Levīņa robežas un ēkas — bez pretuguns mūra un ka uzcelt šo mūri vairs nav iespējams mazā atstatuma dēļ. Drujānam inkriminētais noziedzīgais nodarījums izdarīts 1934. gadā, apgabaltiesas spriedums taisīts 1935. gada 23. martā, bet Ludzas saistošie būvnoteikumi, uz kuriem atsaucas notiesātais savā kasācijas sūdzībā, apstiprināti Būvniecības pārvaldē un publicēti „Vald. Vēstn.” 1935. gada 6., 7. un 9. maija 101., 102., 104. num., tie neattaisno

notiesātā Drujāna rīcību un nedod pamatu atcelt apgabaltiesas spriedumu.

Neatrodot iemeslus pārsūdzētā sprieduma atcelšanai, Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., u o l e m j: Hirša Drujāna kasācijas sūdzību atraidīt.

70. 1935. g. 26. oktobrī. Pēc 1903. g. Sodū lik. 161¹. p. 1. d. 1. punkta notiesātā Pēteris Ducmanis blakus sūdzība par Daugavpils apgabaltiesas 1935. g. 17. jūnija lēmumu, ar kuru atstāts bez ievēribas Ducmaņa lūgums par Daugavpils apgabaltiesas 1932. g. 3. jūnija sprieduma atstāšanu bez izpildīšanas noilguma dēļ. (L. № 765.)

Sēdi vadā priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilbers; atzinumu dod vīrsprokurora biedrs F. Blāms.

Ar miertiesneša 1931. gada 6. jūnija spriedumu, apstiprinātu apgabaltiesā 1932. gada 18. martā, Pēteris Ducmanis sodīts pēc 1903. gada Sodū lik. 161¹. p. 1. d. 1. punkta ar naudas sodu, atvietojojot to nesamaksas gadījumā ar arestu. Šis spriedums izpildīts aresta sodā 1934. gada 12. augusta.

Tas pats Pēteris Ducmanis par 1932. g. martā izdarītu 1903. g. Sodū lik. 161¹. p. 1. d. 1. punktā paredzētu noziedzīgu nodarījumu ar miertiesneša 1932. g. 31. marta spriedumu, apstiprinātu ar apgabaltiesas 1932. gada 3. jūnija spriedumu, — sodīts ar aresta sodu uz 10 dienām. Šis spriedums stājies likumīgā spēkā, bet vēl nav izpildīts.

Ar 1935. gada 2. aprīļa spriedumu Daugavpils apgabaltiesa savienojusi šos Ducmanim piespriestos sodus, ieskaitot kopeja aresta sodā no Ducmaņa jau izciesto 1934. gada 12. augustā aresta sodu — vienu mēnesi un divas nedēļas un nosakot Ducmanim aresta sodu uz vienu mēnesi trim nedēļām un trim dienām. Arī pēc šā savienotā sprieduma Ducmanim noteiktais sods nav izpildīts.

1935. gada 6. jūnijā Ducmanis griezies pie Daugavpils apgabaltiesas ar lūgumu atstāt bez izpildīšanas, aiz Sodū lik. 65. p. 3. punktā paredzētā noilguma notecēšanas, Daugavpils apgabaltiesas 1932. gada 3. jūnija spriedumu. Šo Ducmaņa lūgumu apgabaltiesa ar 17. jūnija lēmumu atstājusi bez ievēribas aiz tā apsvēruma, ka 1932. gada

3. jūnija spriedums atsevišķi vairs nepastāvo, bet ietilpstot 1935. gada 2. aprīļa sodus apvienojošā spriedumā.

Blakus sūdzībā Senātam Ducmanis lūdz atcelt apgabaltiesas 17. jūnija lēmumu, kā pamatotu uz nepareiza Sodū lik. 65. p. 3. punkta iztulkojuma, skaitot izpildīšanas noilguma termiņu no sodus savienošā sprieduma, bet nevis no 1932. gada 3. jūnija sprieduma taisīšanas dienas, kad tiesa pēc būtības lūkojusi cauri viņa apsūdzības lietu un noteikusi viņam aresta sodu.

Ducmaņa blakus sūdzības norādījumi pelna ievēribu.

Sodū lik. 65. p. 3. punktā paredzētā sprieduma izpildīšanas noilguma sākums skaitās no tās dienas, kad tiesa lūkojusi cauri apsūdzību pēc būtības un noteikusi apsūdzētam sodu par viņa izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet šis noilgums par pārkāpumiem notek pēc trim gadiem no augšminētā sprieduma taisīšanas dienas. Sodū savienošais vai apvienošais spriedums nepārtrauc nedz aptur sprieduma izpildīšanas noilgumu, izņemot Sodū lik. 68. p. paredzētos gadījumus.

Konkrētā gadījumā attiecībā uz Pēteri Ducmani līdz šim palicis neizpildīts 1932. g. 3. jūnija spriedums, kādēļ, saskaņā ar Sodū lik. 65. p. 3. punktu, šā sprieduma izpildīšanas noilgums notecējis 1935. g. 3. jūnija.

Aiz minētiem apsvērumiem apgabaltiesas 1935. gada 17. jūnija lēmums atcelams, kādēļ Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 182. p., nolēm j: Daugavpils apgabaltiesas lēmumu atcelt un uzdot viņai taisīt jaunu lēmumu.

71. 1935. g. 26. oktobri. Pēc Sodū lik. 521. p. 1. d. apsūdzētā Oto Ābelļa kasācijas sūdzība par Daugavpils apgabaltiesas 1935. g. 14. jūnija spriedumu. (L. № 774.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors J. Balodis; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Oto Ābelis atzīts par vainīgu un sodīts pēc Sodū lik. 521. p. 1. d. paredzētām pazīmēm par to, ka viņš tieši bojājis Minnai Lācītis piederošu mantu, patvaļīgi atlaužot viņas šķūņa durvīm pieņemamo atslēgu. Ar tiesas izmeklēšanā nopratināto lieci-

nieku liecību apsvērumu tiesa nodibinājusi, ka apsūdzībā minēto šķūni tiesu izpildītājs 1933. g. 22. maijā, izpildot spēkā nākušu civiltiesas spriedumu, nodevis Minnai Lācītis valdīšanā un lietošanā, sastādot attiecīgu aktu tiesājamā klātbūtnē, un ka Minna Lācītis šķūni novietojusi savas mantas (sienu), pieliekot šķūnim savu pieņemamo atslēgu, kurā patvaļīgi salauzis tiesājamais un uz Lācītis šķūni nokrautā sienu novietojis savu sienu. Tiesa tāda kārtā ir nodibinājusi, ka tiesājamais tieši sabojājis apzināti svešu mantu. Ar to atkrit kā nepamatots norādījums kasācijas sūdzībā, ka tiesas izmeklēšanā palicis nenoskaidrots, kam piederējis un kā valdīšanā atradies šķūnis, kurā atslēgu sabojājis tiesājamais, jo no sprieduma redzams pretējais. Liecinieka Palma liecībai, kurš apliecinājis, ka runā esošo šķūni visu laiku no 1930. g. līdz 1934. g. jūlijam nepārtraukti lietojis un valdījis tiesājamais, tiesa nav piešķūrusi ticamību, atrodot to par atspēkotu ar virkni pretpierādījumu. Tāds tiesas uz lietas faktiskās pušes novērtējuma pamata atbalstošais atzinums nav pārbaudāms no kasācijas instances. Spriedumā tiesa ir nodibinājusi visas pazīmes, kas attaisno atzinumu par svešas mantas tiešu bojāšanu, ko paredz Sodū lik. 521. pants. Pie lietas izspiešanas tiesa tomēr nav ievērojusi, ka Sodū lik. 521. p. 2. d. ir paredzēta vieglāka soda sankcija vainīgam tajos gadījumos, kad ar viņa rīcību nodarītais kaitējums ir mazsvarīgs. Noteicot tiesājamam sodu pēc minētā panta 1. daļas, tiesa atstājusi neapsvērtu jautājumu, vai konkrētā gadījumā kaitējums, kas nodarīts Lācītis ar šķūņa atslēgas bojāšanu, nav kvalificējams kā tāds, par kurā ir runā šā panta 2. daļā, kāda apstākļa tāds vai citāds novērtējums, savukārt, varētu ietekmēt soda apmēra izvēli tiesājamam; sodū tiesa noteikusi pēc minētā panta 1. daļas un pie tam gandrīz augstākā apmēra (5 mēnešus aresta). Sprieduma motivācijas nepilnība jautājumā par nodarījuma kvalifikāciju norāda uz Kriminālproc. lik. 152. p. pārkāpumu.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. un 210. p., Senāts nolēm j: Daugavpils apgabaltiesas spriedumu atcelt un uzdot viņai lūkot cauri lietu no jauna citā tiesas sastāvā.

72. 1935. g. 26. oktobrī. Pēc Sodu lik. 255. p. 1. punkta apsūdzētā Jāņa Briškšēna (Briškšēna) kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 2. jūlija spriedumu. (L. № 782.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors B. Nagujevskis; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Apgabaltiesa atzinusi tiesājamo Briškšēnu par vainīgu Sodu lik. 255. p. 1. punktā paredzētā pārkāpumā un sodījusi viņu par to, ka viņš 1934. g. 29. janvārī nolaidīgi braucis ar zirgu, notriecot ar pajūga ilksš galu cietušo Tupuriņu zemē, pie kam tiesa saskatījusi tiesājamā nolaidību iekš tā, ka viņš bez attiecīga brīdinājuma esot strauji pagriezis zirgu no ceļa nost virzienā, kur stāvējis cietušais, un tadā kārtā, strauji braucot, aizķēris cietušo ar ilksš galu. Tiesājamais, taisnojoties pret viņu celtā apsūdzībā, paskaidrojis, ka notikuma laika neesot tiši dzinis savu zirgu pārmērīgi ātri, bet zirgs sācis trakot, sabaidījies un viņš nav varējis trakoto zirgu savaldīt. Šie tiesājamā paskaidrojumi, ka redzams no lietas, atraduši pastiprinājumu liecinieka Mergupa, Viluša un Grapmaņa liecībās, ar kurām noskaidrots, ka notikuma laikā zirgs tiešām satrucies, trakojis, un ka tiesājamais, kurš nav varējis viņu noturēt, jau pa gabalu brīdinājis uz ceļa stāvošos ar kliegzieniem un rokas mājieniem, lai sargājas no viņa pajūga. No liecinieka Mergupa izteicieniem arī redzams, ka tajā laikā, kad cietušais ar ilksš galu notriekts zemē, arī pats tiesājamais tiešs izsviests no ragavām. Savā kasācijas sūdzībā tiesājamais pamatoti norāda, ka, ja viņš savu zirgu būtu varējis savaldīt pēc savas gribas, tad tak viņš nebūtu izsviests no ragavām. Arī pati tiesa pielaiž, ka zirgs notikuma laikā trakojis, bet saka, ka tas apstāklis, vai tiesājamā zirgs trakojis vai ne, vēl neizslēdz tiesājamā vainu neuzmanīgā braukšanā, kuŗa izpaudusies iekš tā, ka tiesājamais bez attiecīga brīdinājuma strauji nogriezis pajūgu no ceļa, kur stāvējis cietušais. Šāds atzinums norāda uz zināmu pretrumu. Ja tiesa neapšauba to apstākli, ka tiesājamā zirgs trakojis, tad viņai bija arī jāapsver jautājums, vai tādos apstākļos

tiesājamā zirgs nebūtu varējis arī pats, neatkarīgi no tiesājamā gribas, nogriezties no ceļa uz bodes pusi, kuŗ stāvējis cietušais, ar ko tad event. arī būtu izskaidrojams tas apstāklis, ka pats tiesājamais pie pajūga straujā pagrieziņa izsviests no savām ragavām. Ja apgabaltiesa šo jautājumu un apsūdzētā paskaidrojumus būtu pienācīgi apsvērusi, sakarā ar augšminēto liecinieku liecībām, un šos tiesas materiālus ņēmusi vērā spriedumu taisot, tad viņa eventuāli būtu varējusi nākt pie atzinuma, ka šajā gadījumā no tiesājamā puŗses nav pielaipta nevērība braukšanā, bet ka notikumam ir tikai nejaušības raksturs. Konkrētā lietā tiesa, ka tas redzams no viņas sprieduma motīviem, aprobežojusies ar paŗa sadursmes fakta konstatēšanu un no šā fakta taisījusi slēdzienu, ka sadursmē vainojams pajūga vadītājs, tā tad viņš nolaidīgi braucis. Tādā lietas stāvoklī Senāts nevar atzīt pārsūdzēto spriedumu par pietiekoŗi motivētu. Spriedums atceļams Kriminālproc. lik. 141. un 152. p. pārkāpuma dēļ.

Aiz aprādītiem apsvērumiem Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. un 210. p., nolēmj: Rīgas apgabaltiesas spriedumu atcelt un uzdot viņai lūkot cauri lietu no jauna citā tiesas sastāvā.

73. 1935. g. 26. oktobrī. Pēc Sodu lik. 523. p. 1. punkta apsūdzēta Jāņa Liepkaula kasācijas sūdzība par Jelgavas apgabaltiesas 1935. gada 21. februāra spriedumu. (L. № 786.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilbers; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Jelgavas apgabaltiesa sodījusi Jāni Liepkaulu pēc Sodu lik. 523. p. 1. punkta par to, ka viņš 1934. gada pavasarī tiŗi bojājot uz aris 4. ūķiras ceļu no Aizupes pagasta Vilku mājām pār Mātkules pagasta Mednieku māju zemi.

Spriedumā tiesa konstatējusi, ka ūis publiskais 4. ūķiras ceļš bijis likumīgi ierikots no pagasta padomes un aprinķa paŗvaldības un reģistrēts kā publiskis 4. ūķiras ceļš Soseju un zemes ceļu departamentā, ievests tur publisku ceļu kartē. Šāds tiesas atzinums pamatots uz lietā esoŗiem doku-

mentiem: Šoseju un zemes ceļu departamenta apliecības № 11949., Matkules pagasta valdes priekšsēdētāja 1932. gada 20. februāra akta, 1931. gada 5. novembra Šoseju un zemes ceļu departamenta sastādītās komisijas akta № 40. un Šoseju un zemes ceļu tehniskās pārvaldes 1932. g. 13. februāra paziņojuma Matkules pagasta valdei un lietā nopratināto iedzīvotāju liecību saturs. Ar minētiem dokumentiem apgabaltiesa nodibinājusi, ka Mednieku mājas jaunsaimniecībā jau Centrālā zemes ierīcības komiteja ieprojektējusi minēto ceļu, un tas arī ierikots un atklāts, nosprausts un ierādīts ieinteresētām personām. Par šā ceļa atklāšanu un ierīkošanu dabā un par viņa robežu pagasta valde 1932. gadā paziņojusi arī apsūdzētam Liepkaulam 1932. g. 25. jūlijā, bet Liepkauls atsacījies parakstīt paziņojumu. Minētie materiāli deva apgabaltiesai pamatu atzīt, ka runā esošais ceļš ierikots likumā paredzētā kārtībā; ka apsūdzētam tas bijis zināms un ka apsūdzētais tieši bojājis šo ceļu, to izārot. Neatbilst sprieduma saturam un lietas materiāliem notiesātā Liepkaula kasācijas sūdzības norādījums, it kā par to pašu nodarījumu viņš jau reiz esot sodīts un sodu izcietis.

Kā redzams no sprieduma noraksta, Liepkauls izcietis Jelgavas apgabaltiesas piespriesto 1933. gada 16. marta spriedumā sodu par to, ka viņš tieši bojājis to pašu ceļu 1932. gada vasarā, kurpretim šajā lietā ar Jelgavas apgabaltiesas 1935. gada 21. februāra spriedumu tas pats Žanis Liepkauls sodīts par augstāk minētā ceļa bojāšanu jau pēc soda izciešanas par pirmo nodarījumu. Tiesa konstatējusi spriedumā, ka pēc pirmās ceļa bojāšanas Vilku māju iedzīvotāji atkal sākuši lietot šo 4. šķiras ceļu no Vilku mājām pār Mednieku māju zemi, bet 1934. gada pavasari apsūdzētais no jauna to uzaris, tieši bojājot šo ceļu.

Nepelna ievēribas kasācijas sūdzības norādījumi uz to, ka Mednieku māju fonda zemes piešķiršanas aktā neesot nekā minēts par publiskiem ceļiem šo māju robežās; ka šās mājas zeme arī neesot atsavināta likumā paredzētā kārtībā publiska ceļa ierīkošanai, un ka pagasta padome arī nevarējusi lemt par 4. šķiras ceļa ierīkošanu, jo tas bijis jādara pagasta valdei.

Šobrīd spēkā esošais 1935. gada 18. jūnija likums par zemes ceļiem 4. pantā gan nosaka, ka 4. šķiras ceļus noteikti, atvērt, slēgt vai tiem grozīt virzienu, piekrikt vietējai pagasta valdei (1935. g. 113). Bet agrākā likuma par zemes ceļiem 2. p. 2. d. 1929. gada 24. maija redakcijā noteica, ka minētās tiesības piekrikt vietējai pagasta un apriņķa pašvaldībai, kuras lēmumi pārsūdzami Šoseju un zemes ceļu departamentam, un 4. pants uzlika pienākumu minētam departamentam reģistrēt publiskos ceļus un iezīmēt tos ceļu kartē. Apgabaltiesa konstatējusi, ka šī kārtība ievērota arī konkrētā gadījumā. Jautājumā par zemes atsavināšanu tiesa atradusi, ka vēl līdz zemes pārdošanai apsūdzētam (1929. gadā) Zemes ierīcības komitejas tehniskā nodaļa Mednieku māju fonda zemes gabala plānā jau ieprojektējusi ceļu no Vilku mājām, un pirkšanas līguma 5. pantā Liepkauls atteicies no tiesības prasīt atbildību arī gadījumos, kad ceļa parbūvei vai citām ierīcēm vai uzbūvēm būtu jāatņem līdz 3% no viņam pārdodamās zemes platības. Bez tam, pārdodamās zemes gabala robežu un dislokācijas tehniskais apraksts ievadams ne pirkšanas aktā, bet zemes plānā, un lietai pievienotā ceļa skice attaisno tiesas atzinumu par to, ka 4. šķiras ceļš pār Mednieku māju zemi ievests šās mājas zemes plānā.

Neatrodot iemeslu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai, Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p. nolēmj: Žana Liepkaula kasācijas sūdzību atraidīt.

74. 1935. g. 26. oktobrī. Cietušā Osvalda Treimaņa kasācijas sūdzība par Daugavpils apgabaltiesas 1935. g. 14. maija spriedumu Jēkaba Bites un Andreja Bites apsūdzība pēc Sodū lik. 546. p. 1. d. (L. № 799.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors B. Nagujevskis; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Lūkojot cauri cietušā Treimaņa sūdzību par Daugavpils apgabaltiesas 1935. gada 21. jūnija rīcības sēdes lēmumu Jēkaba un Andreja Bites apsūdzības lietā, ar kuŗu noraidīts cietušā lūgums par apgabaltiesas 1935. g. 14. maija tiesas sēdes protokola

labošanu un papildināšanu. Senāts atrod, ka sūdzība, kuŗā cietušais norāda, ka minētais lēmums augšā aprādītā jautājumā taisīts nelikumīgā sastāvā, pelna ievēribu. Tiesas sēžu protokolu sastādīšanas kārtību miertiesu iestādēs noteic Kriminālproc. lik. 171., 172. un 201. pants, no kuŗiem redzams, ka tiesas sēžu protokoli miertiesu iestādēs sastādāmi pašā tiesas sēdē un tur arī parakstāmi un ka lietas dalībniekiem ir tiesība norādīt uz šādā kārtā sastādītu protokolu nepareizībām, pie kam par lietas dalībnieku piezīmēm tiesai jāatasa atsevišķs atzinums. To pašu lik. 202. p. nosaka, ka apgabaltiesas, kā apellācijas instances, tiesas sēdes protokolu paraksta priekšsēdētājs un lietas izspriešanā piedalījušies locekļi un apliecinā sekretārs. No minētiem kriminālprocesa noteikumiem izriet, ka arī lūgumi par tiesas sēdes protokolu labošanu un papildināšanu ir apsverāmi un izšķirāmi apgabaltiesas rīcības sēdē tajā pašā sastāvā, kādā tiesa lūkojusi cauri lietu pēc būtības tiesas sēdē. Konkrētā gadījumā, turpretim, no lietas redzams, ka apgabaltiesas 1935. g. 21. jūnija rīcības sēdē pie cietušā lūguma caurskatīšanas piedalījies, atvietojoj 1935. gada 14. maija tiesas sēdē piedalījušos tiesnesi J. Vildavu, tiesnesis Kampe, kas 14. maija sēdē nav bijis tiesas sastāvā un tādēļ arī nevarēja spriest, cik pamatoti ir cietušā norādījumi uz šajā sēdē sastādīta protokola nepareizībām. Tāpat nevar atzīt par pareizu, ka tajā pašā rīcības sēdē nav piedalījies 14. maija tiesas sēdes sekretārs A. Seržpovskis, bet cits (Nagaiņis), kuŗš tiesas sēdē nav vedis protokolu un nav to apliecinājis un tādēļ arī nevarēja rīcības sēdē palīdzēt tiesnešiem pārbaudīt protokola pareizību un event. restaurēt pārgrozāmās vai izlaistas liecību daļas.

Lūkojot cauri cietušā Treimaga lūgumu un to izšķirot nelikumīgā sastāvā, apgabaltiesa pārkāpusi Kriminālproc. lik. 172., 201. un 202. p. nosacījumus, kādēļ viņas 1935. g. 21. jūnija rīcības sēdes lēmums atceļams uzraudzības kārtībā, bet, atceļot šo lēmumu aiz minētiem apsvērumiem. Senāts atrod par priekšlaicīgu skatīt cauri cietušā kasācijas sūdzību pēc būtības, kādēļ, pamatojoties uz Tiesu iek. lik. 172. un 174. p., nolēmj: Daugavpils apgabal-

tiesas 1935. g. 21. jūnija rīcības sēdes lēmumu, ar kuŗu atstāts bez sekām Treimaga lūgums izlabot tas pašas tiesas 1935. gada 14. maija tiesas sēdes protokolu, atcelt un uzdot apgabaltiesai lūkot cauri Treimaga lūgumu no jauna likumīgā sastāvā.

75. 1935. g. 26. oktobrī. Pēc Sodū lik. 47., 49. un 430. panta apsūdzētā Bronislava Novicka kasācijas sūdzība par Tiesu palātas 1935. gada 30. jūlija spriedumu. (L. № 808.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilbers; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Tiesu palāta sodījusi Bronislavu Novicki pēc Sodū lik. 47., 49. un 430. p. par to, ka viņš 1933. g. Bauskā, rīkojoties apzināti kopīgi ar citu personu, ar nolūku nogalināt daudzu personu dzīvībai bīstamā kārtā tā pašā gada 3. decembrī Latviešu lauksaimnieku sabiedrības telpās sasauktās sapulces dalībniekus, kāda slepkavība pēc izdarīšanas veida atzīstama par kvalificētu, tiši piegādājis šīs slepkavības izdarīšanai līdzekļus, ar spridzināmu vielu pildītu spridzekli, kuŗu ar pulksteņa mehānisma palīdzību varēja noregulēt eksplodēšanai iepriekš noteiktā laikā, bet savu nolūku nav sasniedzis no viņa gribas neatkarīgu apstākļu dēļ, jo noteiktā laikā eksplodēja tikai spridzekļa kapsula, bet spridzināmā viela neaizdegās un sprādziens nenotika.

Tiesu palātas atzinums par tiesājamā Novicka vainību pamatots uz lietišķiem pierādījumiem, ekspertīzes datiem un liecinieku liecībām un saskan ar tiesas izmeklēšanas materiāliem.

Kasācijas sūdzībā notiesātais Novickis pareizi norāda uz nepieciešamību ievērot Kriminālproc. lik. 417. p. un turpm. pantu prasības: sīki aprakstīt protokolā pie vietas apskates un lietu izņemšanas paņemtos lietiskos pierādījumus, pēc iespējas tos numurēt, iesaiņot un aizzīmogot, lai nebojātos to veids un izskats un lai novērstu katras šaubas par to identitāti. Tiesājamā norādījumu, ka konkrētā lietā tas neesot ticis darīts tūlīt pēc lietisko pierādījumu atrašanas un paņemšanas, Tiesu palāta ņēmusi vērā, bet atzinusi, ka kontrētās lietas

apstākļos nav nekāda pamata atzīt, ka lietā esošie priekšmeti — lietiskie pierādījumi, Kriminālproc. lik. 417. un turpm. pantu neievērošanas dēļ būtu līdz ekspertīzes izdarīšanai grozījuši savu ārējo izskatu, nonākuši citādā stāvoklī, nekā tie bijuši to atrašanās laikā, un tadēļ atzinusi par mazsvarīgu procesa kārtības pārkāpumu, Kriminālproc. lik. 417. un turpm. pantu neievērošanu konkrētā lietā. Minētie Kriminālproc. lik. panti norāda paņēmienus, kādus likumdevējs atzinis par vispiemērotākiem nozieguma pēdu saglabāšanai, un norādītas kārtības neievērošanu tiesa var ņemt vērā, iztiesājot lietu pēc būtības un apsverot pierādījumu spēku un nozīmi katrā konkrētā lietā. Arī šajā gadījumā Tiesu palāta to darījusi un atradusi, ka Kriminālproc. lik. 417. un turpm. pantu neievērošana konkrētās lietas apstākļos nevar noderēt par pamatu atņemt lietiskos pierādījumus kā nederīgus, bet ka tie pierāda tiesājamā vainību kopā ar pārējiem materiāliem.

Kriminālproc. lik. 680. pants uzliek lietas dalībniekiem tiešu pienākumu iesniegt pierādījumus savu izsacījumu pastiprināšanai. Tādēļ Tiesu palāta nav pielaidusi nekādu nepareizību, norādot sprieduma motīvos, ka tiesājamais nav pierādījis savu apgalvojuma pareizību, it kā pēc lietisko pierādījumu: spridzekļa un knaibļu atņemšanas šie lietiskie pierādījumi, kā tūlīt neiesaiņoti un neapzīmogoti, būtu grozījuši savu ārējo veidu. No Tiesu palātas sēdes protokola un sprieduma redzams, ka pēc liecinieka Skudrēna nopratināšanas Tiesu palāta tam uzrādījusi lietiskos pierādījumus, arī uzgriežņus, kurus Skudrēns pazinis par tiem pašiem, kādus viņš agrāk redzējis pie Novicka un kādus viņš apraksta savās liecībās. Arī Tiesu palāta spriedumā konstatē, ka Skudrēns pareizi aprakstījis caurules gaiā esošo uzgriežņu īpatnības. Tādēļ trūkst pamata kasācijas sūdzības apgalvojumam, it kā uzgriežņu ārējais izskats nemaz neatbilstu Skudrēna aprakstītam.

Pie atzinuma par to, ka spridzekli izgatavojis tiesājamais Novickis, lietojot pie tā izgatavošanas lietisko pierādījumu — knaibles, Tiesu palāta nākusi nevis izejot no tā kailā fakta, ka knaibles piederējušas

Novickim, arī ne no tā viena paša ekspertīzes atzinuma, ka pie spridzekļa izgatavošanas lietotas tiesājamam piederošas knaibles, bet Tiesu palātas atzinums pamatots uz Kriminālproc. lik. 779. p. kārtībā apsvērtiem tiesas izmeklēšanas materiāliem to kopībā, to starpā arī uz liecinieku Skudrēna un Ozoliņa liecībām, ka vēl priekš notikuma viņi redzējuši, ka Novickis izgatavo cauruli, kuŗa atrasta spridzekļa ierīcē; ka Novickis saviem paziņām ieteicis neiet uz minēto sapulci un vēlāk Lapam stāstījis, ka bijusi nolikta bumba u. t. t. Tiesu palāta pievienojusies apgabaltiesas sprieduma motīviem, un no spriedumiem redzams, ka, pretēji kasācijas sūdzības apgalvojumiem, ir gan ņemtas vērā liecinieka Tireļa liecības sakarā ar pārējiem lietas materiāliem Kriminālproc. lik. 779. p. kārtībā, tikai Tiesu palāta tām nav piešķīrusi tādu nozīmi, kā to dara uotiesātais.

Pie tiesas izmeklēšanas materiāliem nepieder politiskās pārvaldes izdarītās izziņas materiāli, un tiesa nav atļāvusi pusēm atsaukties arī uz daktiloskopiskas ekspertīzes rezultātiem, kādēļ Tiesu palāta, pretēji kasācijas sūdzības norādījumiem, nav pielaidusi nekādas nepareizības, neatsaucoties uz tiem savā spriedumā. Bet nodibinot, ka tiesājamais Novickis izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, Tiesu palātai atkrita pamats un vajadzība meklēt vainīgos vēl citos virzienos.

Visi pārējie plašie kasācijas sūdzības norādījumi uz to, kā, pēc sūdzētāja domām, būtu jāpieiet lietas materiāliem, kādā virzienā tie jānovērtē, kādi atzinumi jātaisa no šiem novērtējumiem, kas uzskatāms lietā par pieraditu u. t. t., — visi šie norādījumi attiecas uz lietas būtību un tadēļ atstājami neapsvērti, ievērojot Tiesu iek. lik. 5. p.

Neatrodot iemeslu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai. Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 932. p., nolēmj: Broņislava Novicka kasācijas sūdzību atraidīt.

76. 1935. g. 26. oktobri. Daugavpils muitniecas kasācijas sūdzība par Daugavpils apgabaltiesas 1935. g. 9. maija spriedumu Simcha-Kadeša Fürsteina apsūdzībā pēc Muiņas lik. 1065. p. (L. № 822.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors J. Balodis; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Daugavpils muitnica ar savu 1933. gada 29. decembra lēmumu ierosinājusi vajāšanu pret Simchu-Kadešu Fūršteinu pēc Muitas lik. 1046. p. pazīmēm par nenomuitotu ārzesmes preču glabāšanu valsts pierobežas joslā. Izmeklēšanas tiesnesis, kam nodota šī lieta, ar 1934. g. 17. janvāra lēmumu uzsaucis pret Fūršteinu iepriekšēju izmeklēšanu, bet, lietas nepiekritības dēļ vispārējām tiesu iestādēm, lieta, saskaņā ar Senāta rīkojumu, nodota miertiesnesim, kurš ar savu 1935. g. 2. marta lēmumu saucis Fūršteinu pie atbildības pēc Muitas lik. 1065. p.

Lūkojot cauri apsūdzību savā 1935. g. 29. marta tiesas sēdē, miertiesnesis konstatējis, ka lieta ir iestājies Sodu lik. 65. p. 1. punktā paredzētais kriminālvajāšanas noilgums: no pārkāpuma izdarīšanas dienas — 1933. g. 24. decembra līdz Fūršteina saukšanai pie atbildības — 1935. g. 2. martam pagājis vairāk nekā gads, kādēļ miertiesnesis, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 20. p. 2. punkta nosacījumiem, lietu izbeidzis. Miertiesneša lēmumu apstiprinājusi apgabaltiesa. Norādījumi Daugavpils muitnicas kasācijas sūdzība, ka tiesa, lietu izbeidzot, nepareizi iztulkojusi Muitas lik. 1060. p. un Sodu lik. 65. p. 1. punkta jēgumu, nav pamatoti. Pēc Muitas lik. 1060. panta, noilguma termiņi lietās par kontrabandu aprēķināmi pēc Sodu lik. 65. panta (1903. g. Sodu lik. 68. p.) nosacījumiem, ar to vienīgo izņēmumu, ka pārkāpumu lietas, par kurām kā augstākais sods uzliekams naudas maksājums, minētā panta 2. p u n k t ā paredzētais noilguma termiņš ir seši (6) gadi. Noilguma termiņi, kuri paredzēti Sodu lik. 65. p. 1. punktā, ar šo likumu nav grozīti. Tādēļ konkrētā gadījumā tiesai, apspriežot jautājumu par Fūršteina lietas izbeigšanu aiz kriminālvajāšanas noilguma, pēc vienas pareiza atzinuma, bija jāņem vērā Sodu lik. 65. p. 1. punkta nosacījumi, pēc kuriem sods noilguma dēļ nav piemērojams, ja no pārkāpuma, par kuru draud naudas sods, izdarīšanas dienas līdz tai dienai, kad pret izdarītāju noteiktā kārtā uzsākta kriminālvajāšana, pagājis viens gads. To tiesa arī nodibinājusi konkrētā

lietā. Par momentu, kas pēc Sodu lik. 65. panta 1. punkta pārtrauc noilguma tecējumu, ir uzskatāma personas saukšana pie atbildības likumā noteiktā kārtībā, un muitas pārkāpumu vajāšanas ziņā likums nesatur izņēmumu. To ievērojot, nav pamatojuma ieskatam, ka lietās par kontrabandu vajāšanas noilgums būtu jāuzskata par pārtrauktu jau no tā momenta, kad muitnica ierosinājusi lietu par kontrabandas pārkāpumu un sastādījusi savu lēmumu (protokolu) par lietas nodošanu tiesu iestādēm vainīgo saukšanai pie atbildības. Atsauce uz agrākiem bij. Krievijas Senāta paskaidrojumiem ir nevietā, ievērojot tagad spēkā esošā sodu likuma attiecīgo pantu saturu, kas paredz citādus noteikumus par noilgumu, nekā agrākais sodu likums.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., Senāts nolēmj: Daugavpils muitnicas kasācijas sūdzību atraidīt.

77. 1935. g. 26. oktobrī. Pēc Sodu lik. 523. p. 1. d. 1. punkta apsūdzētā Vikentijā Morozā kasācijas sūdzība par Daugavpils apgabaltiesas 1935. g. 25. jūlija spriedumu. (L. № 823.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilbers; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Daugavpils apgabaltiesa apstiprinājusi miertiesneša spriedumu, ar kuru Vikentijš Morozs sodīts pēc Sodu lik. 523. p. 1. d. 1. punkta par to, ka viņš 1933. gadā Laucešas pagastā tieši bojājis vispār lietojamā 4. šķiras Starodvorišces-Loskutovkas ceļa joslu, iedzenot tajā mietus, ierokot betona stabus un izvelkot starp tiem dzelondrātis.

Apsūdzētais Morozs taisnojas, norādot uz to, ka ar apgabaltiesas 1931. gada 5. marta spriedumu viņš šajā lietā jau reizi tiesāts un attaisnots par to pašu nodarījumu — minētā ceļa aizsprostošanu 1928. g. No Daugavpils apgabaltiesas 1931. gada akts № 27. redzams, ka apgabaltiesa Morozu attaisnojusi, ievērojot, ka strīda ceļš bijis patvaļīgi iebraukts, bet vispārējās saiksmes 4. šķiras ceļš bijis citā vietā, ārpus aizžogotās ceļa vietas.

1935. gada 25. jūlija spriedumā Daugavpils apgabaltiesa norāda uz 1931. gada

5. marta spriedumu un atrod, ka tam neesot nozīmes tādēļ, ka tajā lietā bijusi celta apsūdzība par 1928. gadā pastrādāto ceļa aizžogojumu, bet 1930. gadā kompetentas iestādes: pagasta padome un apriņķa valde atzinušas šo aizsprostoto ceļu par publisku 3. šķiras ceļu, kurš vēlāk ticis deklarēts par 4. šķiras. Apgabaltiesa atzinusi par nenozīmīgu arī to apstākli, ka šis jaunierikotais 4. šķiras ceļš pa Moroza zemi vēl līdz šim nav ieviests Šoseju un zemes ceļu departamenta publisko ceļu kartē. Pēc tiesas ieskata, ceļu publiskumu nosakot ne ceļu kartes izgatavošana un ceļa iezīmēšana šajā kartē, bet gan tās attiecīgas iestādes lēmums, ar kuŗu ceļš atzīts par iespārlievojamu. Par nenozīmīgu apgabaltiesa atzinusi arī to apstākli, ka šā jaunā publiskā ceļa ierīkošanai nepieciešamā un apsūdzētam Morozam piederošā zeme nav šim nolūkam atsavināta likumā paredzētā kārtībā. Pēc apgabaltiesas ieskata, publiska ceļa ierīkošanai pāri privātam zemes īpašumam neesot vajadzīgs katrā gadījumā ar Ministru kabineta lēmumu atsavināt vajadzīgo privātipašumu, bet pietiekot pagasta padomes apriņķa valdē apstiprināta lēmuma par publiska ceļa ierīkošanu pāri privātam nekustamam īpašumam, un pēc šādiem lēmumiem zemes īpašnieks vaiŗs nevarot brīvi rīkoties ar to zemes gabalu, pāri kuŗam noteikts jaunais ceļš.

Apgabaltiesas sprieduma motīvi runā pretī pastāvošiem likumiem.

Ceļa lietošana pāri privātam īpašumam ir ceļa servitūts. Ceļa servitūta tiesības nodibināmas vienīgi Viet. civillik. 1251. p. kārtībā: ar likumu, tiesas spriedumu vai īpašnieka rīkojumu. Konkrētā lietā apgabaltiesa ne tikai nav nodibinājusi nevienu no šiem servitūta pamatiem, bet nav pat pacēlusi jautājumu par šā servitūta nodibināšanas pamatiem un ignorējusi Viet. civillik. 1261. p. stingro noteikumu, ka neviens servitūts nevar nodibināties uz nolīguma pamata. Kā redzams no lietas, konkrētā gadījumā jautājums grozās ap ceļu, kuŗš, pretēji zemes īpašnieka Moroza gribai, sākot no pasaules kara laika (1914. gada), iebraukts pa viņa zemi un kuŗu viņš vairākkārtīgi aizsprostojis, sargājot savas īpašuma tiesības.

Likuma par nekustamas mantas piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskām vajadzībām (1923. g. № 59) 1. pants kategoriski nosaka, ka tāda atsavināšana pieļaujama vienīgi pret atbildību un tikai uz atsevišķa likuma pamata. Tieši uz šo 1923. gada 59. likumu norādīja arī agrākā 1925. g. likuma par zemes ceļiem 42. pants 1928. g. redakcijā. Šis pants noteica, ka ceļa jaunbūvei vai virziena izlabošanai vajadzīgo zemes platību var atsavināt Satiksmes ministrijas īpašumā ar Ministru kabineta lēmumu katrā atsevišķā gadījumā, ievērojot visās citās attiecībās pastāvošo likumu par nekustamas mantas piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskām vajadzībām (Lik. kr. 1923. g. 59). Arī šobrīd spēkā esošā 1935. gada 18. jūnija likuma par zemes ceļiem (Lik. kraj. 1935. g. 113) 50.—58. panti skaidri norāda, ka privāta īpašumā esošo zemi publisko ceļu ierīkošanai var aizņemt ne citādi, kā uz Ministru kabineta lēmuma pamata katrā atsevišķā gadījumā gan uz servitūta, gan īpašuma tiesību pamata, bet katrā gadījumā vienīgi pret atbildību. Ne pagastu, ne apriņķu agrākai pašvaldībai likums nedeva un arī tagad nedod tiesības atņemt vai ierobežot pēc sava ieskata, kaut arī publisku interešu labā, privātas īpašuma tiesības uz zemi, ārpus likuma par nekustamas mantas piespiedu atsavināšanu un likuma par zemes ceļiem noteiktas kārtības.

Ja likuma par zemes ceļiem (1935. g. 113) 4. pantā uzskaitītas tās administratīvās iestādes, kuŗām piekritī tiesība noteikt, atvērt, slēgt vai pārskaitīt no vienas šķiras otrā zemes ceļus, tad šā panta nosacījumi ņemami sakarībā ar ta paša likuma pārējo tekstu, arī ar 50. un turpmākiem pantiem, kuŗi nosaka šo administratīvo iestāžu rīcības pamatus attiecībā uz privātipašumu.

Likuma par zemes ceļiem 50. pants arī nosaka, ka Ministru kabineta lēmums par privāta īpašuma ierobežošanu ar servitūtu vai atsavināšanu ievedams zemes grāmatās, bet 7. pants, — ka publiskuss ceļus Šoseju un zemes ceļu departaments reģistrē un iezīmē ceļu kartēs. Bet tie ir akti, kuŗi, pretēji apgabaltiesas spriedumā izteiktam ieskatam, nav nenozīmīgi jautājumus, vai publiskais ceļš ir ierīkots likumīgā kārtībā

un kāds ir tā pareizais virziens. Abi šie akti noslēdz publiska zemes ceļa ierīkošanas procedūru un līdz to izvešanai nevar būt skaidrības ne par noteikta ceļa virzienu, ne par to, vai privātais ipašums nodots publiskai lietošanai. Tādu vispārībai pieejamu skaidrību ienes tikai reģistrēšana zemes grāmatās un publisku ceļu kartes. Šajā ziņā arī agrākā 1925. gada likuma par zemes ceļiem 2., 4. un 42. p. saturs saskaņēja ar tagadējā likuma nosacījumiem.

Ievērojot sacīto, par nepareiziem uzskatāmi apgabaltiesas sprieduma motīvi arī tajā daļā, kur ir runa par 1931. gada 5. marta sprieduma nozīmi.

Aiz aprādītiem iemesliem spriedums atcelams Kriminālproc. lik. 152. p. pārkāpuma un 1925. g. likuma par zemes ceļiem 2., 4. un 42. p. nepareiza iztulkojuma dēļ.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. un 210. p., Senāts nolēmj: Daugavpils apgabaltiesas spriedumu atcelt un uzdot viņai lūkot cauri lietu no jauna citā tiesas sastāvā.

78. 1935. g. 26. oktobrī. Pēc Sodū lik. 533. p. 1. d. apsūdzēta Jāņa-Artura Izāra kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. gada 3. septembra spriedumu. (L. № 829.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilbers; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Ar 1934. gada 29. septembra spriedumu Tiesu palāta Jānim Izāram apvienojusi un savienojusi ar Rīgas apgabaltiesas 2. Kriminālodaļas 1932. gada 19. decembra un tas pašas tiesas 3. Kriminālodaļas 1933. g. 10. janvāra, 5. aprīļa, 15. jūnija, 4. oktobra un 1934. gada 31. janvāra spriedumiem noteiktos sodus vienā brīvības sodā — ieslodzījumā cietumā uz 6 mēnešiem un 22 dienām. To pašu Jāni Izāru sodījis Valmieras 1. iecirkņa miertiesnesis ar 1934. gada 20. decembra spriedumu par 1934. gada 17. februāri pastrādāto noziegumu ar ieslodzījumu cietumā uz 5 mēnešiem. Šo pēdējo noziegumu Izārs izdarījis pēc rezolūciju un spriedumu pasludināšanas par visiem tiem noziedzīgiem nodarījumiem, par

kuŗiem noteiktos sodus Tiesu palāta apvienojusi un savienojusi 1934. gada 29. septembra spriedumā. Tādēļ, pretēji Izāra kasācijas sūdzībā izteiktam norādījumam, apgabaltiesa rīkojusies saskaņā ar Sodū lik. 61. p. 2. punktu, saskaitot miertiesneša noteikto 5 mēnešu cietumsodu ar Tiesu palātas 1934. gada 29. septembra spriedumā noteikto brīvības sodu — ieslodzījumu cietumā uz 6 mēnešiem un 22 dienām.

Sodū lik. 61. p. runā par Kriminālproc. lik. 784. pantā paredzēto rezolūciju vai spriedumu pasludināšanu, ar kuŗiem izšķirts jautājums par tiesajama vainību viņam uzrādītā apsūdzībā, par spriedumu pēc lietas būtības, bet nevis par spriedumu, kas taisīts apvienojot vai savienojot vienā sodā ar vairākiem spriedumiem noteiktos brīvības sodus uz Sodū lik. 58. vai 61. p. pamata.

Ja par Jāni Izāru arī 1935. gadā vēl taisīts jauns spriedums par 1933. gadā izdarītu noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu piespriesto sodu tiesa vēl nav apvienojusi vai savienojusi ar augstāk minētos spriedumos noteiktiem sodiem un par kuŗu arī trūkst datu konkrētā lietā, tad tas negroza šā apgabaltiesas sprieduma pareizību, un jautājums par sodu apvienošanu vai savienošanu izšķirams atsevišķi no šās lietas.

Konkrētā lieta jautājums nemaz negrozās ap soda izciešanas sakuma momentu, bet gan tikai ap sodu savienošanu. Jautājums par soda izciešanas termiņa sākumu izšķirams parastā kārtībā, nododot spriedumu izpildīšanai.

Neatrodot iemeslu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai, Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. 205. p., nolēmj: Jāņa-Artura Izāra kasācijas sūdzību atraidīt.

79. 1935. g. 26. oktobrī. Mežu departamenta sūdzība par Jelgavas apgabaltiesas 1935. g. 16. augusta lēmumu, ar kuŗu atstāta bez ievēribas departamenta sūdzība par lieciniekiem izmaksātās ceļa un dienas naudas neieskaitīšanu tiesas izdevumos Žaņa-Alfrēda M u š k ā apsūdzībā pēc Sodū lik. 538. p. (L. № 840.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilbers; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.